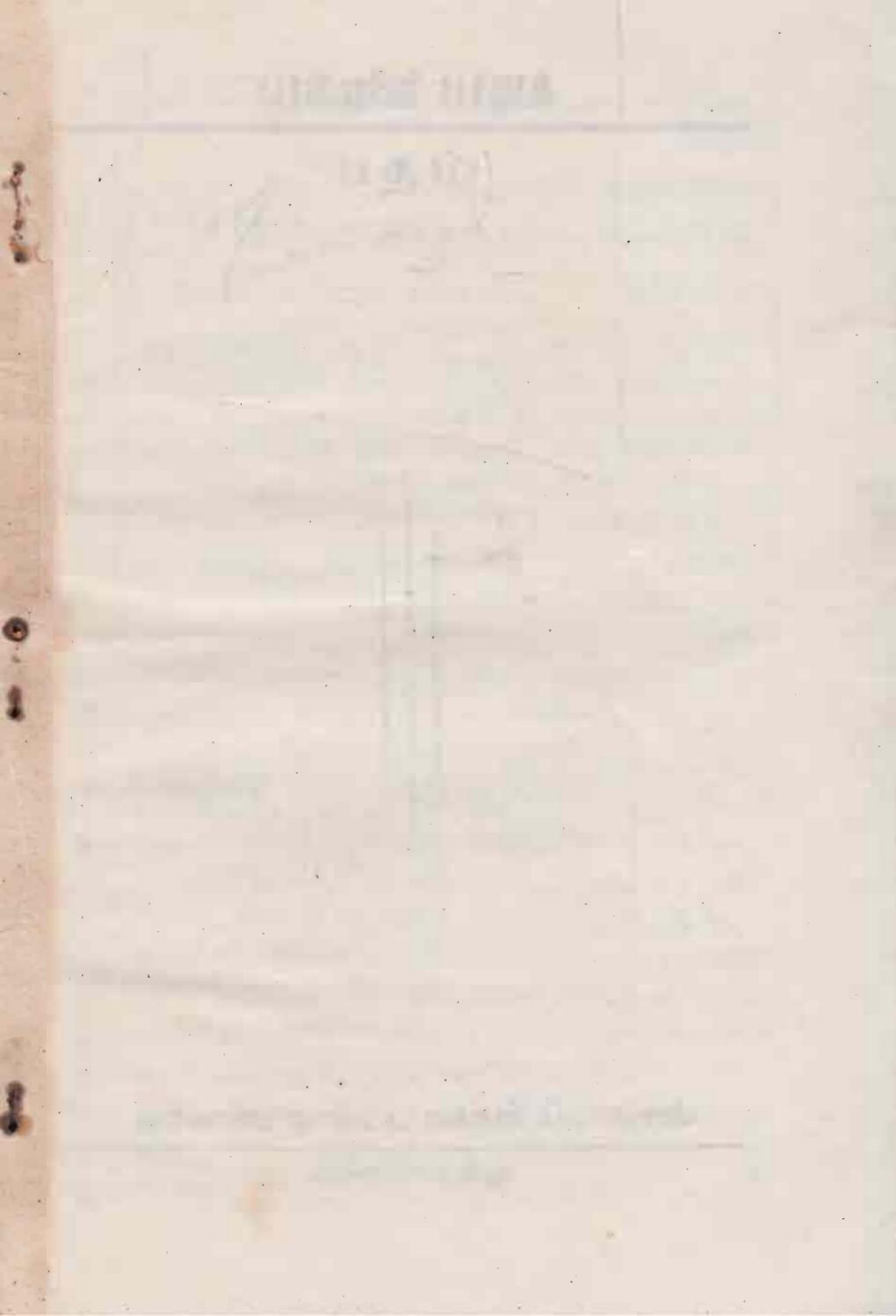

பிள்ளையாக

உதிர்

பாலமுனை பாறூக்

பதம்

அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ்

அக்கிராப்பற்று

பதம் நெடுஞ்செழி

பதம்

(கலீதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்:- பாலமுனை பாரூக்

வெளியீடு:- அம்பாறை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ் உடையார் வீதி, அக்கரைப்பற்று இலங்கை.

அச்சுப்பதிப்பு:- பாத்திமா மின் அச்சகம், அக்கரைப்பற்று.

முதற் பதிப்பு:- 1987 ஆகஸ்ட்

உரிமை:- அம்பாறை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ்.

விலை:- ரூபா 15/-

Patham

(*Collection of Poems*)

Author: பாலமுனை பாரூக்

Publishers: Amparai District People's Congress,
Udaiyar Road,
Akkaraipattu, Sri Lanka.

Printers:- Pathima Power Printers,
Akkaraipattu

First Edition: 1987 August

Copy Right:- Publishers

Price:- Rs. 15/-

பதிப்புரை

வார்த்தைகளை ஆளுவது ஒரு நுட்பமான கலை; தவிரவும் அவற்றின் ஒசைகள், நயமிக்க வேறுபாடுகள், அவற்றேடு ஒன்றியிருக்கும், உறவுகள், அவ்வறவுகளில் சுழியோடி நளினம் காட்டும் அர்த்தங்கள் ஆகிய அளித்துமே கவிதைக் கலைக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

நல்ல கவிதைகளை படித்து முடித்தவுடன் மனம் உயர்ந்த சுகானுபவங்களால் நிறைவு கொள்கிறது; அச் சுகானுபவங்கள் தருகின்ற மௌன வெளியில் சஞ்சரிப்பதும் சுவைகளுண் அனுபவிக்கின்ற மிகச் சுகமானானிலே.

கவிஞர் பாலமுனை பாறூக் அவர்களின் கவிதைகளும் இருசிகளை சுகானுபவ நிலைக்குள்ளாக்கும் பேறுபெற்றன ஆயினும் அவை மனோத்தியக் கற்பனைகளில் மிதக்க விடாது சொற்சிலம்பங்களில் சித்தனையைச் சிதறவிடாது, பூமியிற் கால்பதித்து, தன்னைச் சூழவுள்ள உலகின் அருமைகளையும், அவலங்களையும் உணரவைக்கும் ஆளுமையைக் கொண்டுள்ளன இது ஒன்றே அவரது கவிதை முயற்சிகளுக்குள்ள அடிப்படைத் தகுதி ஆகும்.

நவீன ஆக்க இக்கிய முயற்சிகள் ஜிலங்கை முஸ்லீம்கள் மத்தியில் பரவலாக வீறுபெற்று வளர்ந்து வருகின்ற இக்கால கட்டத்தில் பாலமுனைபாறூக்

அவர்களின் ‘பதம்’ கவிதைத்துறையின் ஒரு புதிய கோணத்தைக் காட்டி நிற்கிறது.

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் அவர்களது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இது. இதனை அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ் தனது முதல் வெளியீடாக வெளிக்கொண்றவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறது.

சமூக நஸ்ன சார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வரும் கொங்ரஸ் இப்பிரதேச கலை-இலக்கிய மூற்சிகங்குக்கு ஆதரவு தரும் வண்ணம் தனது செயற் பரப்பை, இவரது கவிதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதன் மூலம் விஸ்தரித்துள்ளது.

நூல் வெளியிடு என்பது இக்காலத்தில் ஒரு சிமான முயற்சி. தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இக் கவிதைத் தொகுதிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டியது பாரிய சமூகக் கடமையாகும்.

அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸ்

உடையார் தெரு

அக்காப்பற்றி 2.

மு. மு. முனும்பத் ஹராண்மீ

பொதுச் செயலாளர்.

காத்திரமான படைப்பாளியும், வீரர்ச்சகரும்
கல்லூரி அதிபருமான
மருதூர்க் கொத்தன் அவர்கள் வழங்கிய
அணீந்துரை

வெற்றிக் கம்பத்தை

எ
ப
ட
ச்

செய்தவர்

மொழியில் நாகரிகமான படித்தரம் கவிதைதான்.
சங்கச் சான்றேர்களும், வள்ளுவர் முதலான அற நெறிக்
காலப் புலவர்களும், காப்பியக கவிஞர்களும், பாரதியும்
பாரதியுக்க கணிஞர் பலரும் அந்த நாகரிகத்தைத் தழித்
மொழிக்கும் ஈட்டிக் கொடுத்துள்ளனர்.

இயக்கவியல் நியதியின்படி மாற்றங்களும், புதிய விளைவுகளும் தவிர்க்க முடியாதன தமிழ் இலக்கிய வரலாற் றிலும், தமிழ்க் கவிதைகளின் யாப்பும் பொருளும் காலத் துக்குச் காலம் மாற்றங்களுக்குள்ளாகியே வந்திருக்கின்றன அவ்வக்கால கட்டங்களில் சமுதாய வாழ்வில் மேலோங்கி நின்ற பிரச்சினைகளே மாற்றங்களை விளைவித்திருக்கின்றன. இந்திய சதந்திரப் போராட்டமும் அதற்காகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டிய அவசியமும் பாரதி யையும், பாரதித்துவத்தையும் உருவாக்கின. பாமரர்களை பெரும்பான்மையினராகக் கொண்டிருந்த இந்தியத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை விழிப்படையச் செய்வதற்காக அங் மக்களுக்குப் பரிச்சயமான கிராமியமான சிந்து, கண்ணி முதலான செய்யுள் வடிவங்களைப் பாரதி ஊடகமாகக் கொண்டதும் அம்மக்களின் பழகு மொழியினைப் பயன் படுத்தியதும் கால தேச வர்த்தமான முனர்ந்து பாரதி செய்த புதுமையை ஏற்கப்பட்டது பாரதி புதுயுக்க் கவிஞருக்கப் பரிஜேமித்தான்

சதேசத் துரைத் தனங்களின் ஆட்கியின் கீழ் தேசிய முதலாளிகளினதும், தரகு முதலாளிகளினதும், நிலப் பிரபுத்துவத்தினதும், நவகாலனித்துவத்தினதும், ஏகாதிபதி தியங்களினதும் கரண்டலுக்கும், தந்திரோபாயங்களுக்கும் உட்பட்ட உழைக்கும் மக்களும், மத்திய தரவகுங்பினரும் புதிதான் சமுதாயப் பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் கால கட்டமிகு.

இன்றைய காலகட்ட மக்களினதும், மக்கள் விரோத சக்திகளினதும், எதிரும் புதிருமான நலன்களை வெள் நெடுப்பதற்காக மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கைப் போராட்டமே இன்றைய இலக்கியங்களின் உட்பொருளாக அமைகின்றன இவற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற வடிவங்களிலும் மாற-

மற நேர்வது தவிர்க்க முடியாததே. இன்றைய பிரச்சினைகளைக் கதந்திரமாகக் கையாள்வதற்கு வசன ஊடகம் பொருத்தமுடையதாக அமைந்தபோதிலும் உணர்வு பூர்வமாகவும், உருக்கமாகவும் சில விடயங்களைக் கையாள்வதற்கு கவிதை வடிவமும் தன் பங்கை ஆந்றத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது.

பாரதி யுகத்தில் செய்யுள் வடிவங்களில் ஏற்பட்டது போன்ற ஒரு வடிவ மாற்றத்தை இன்றைய காலகட்டமும் அவைவி நிற்கின்றது என்பதன் தொற்றுப் பாடுதான் இன்றையப் புதுக் கவிதை என்னாம். பல்வேறு பட்ட பொருளையும் எடுத்தோதுவதற்கு கட்டுகள் குறைந்ததும் கதந்திரப் பிக்கதுமான வடிவங்கள் இக் காலக் கவிஞர்களுக்குக் கை கொடுத்துவ வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

காரைக்கால் அம்மையார் தன் காலத்தைப் பிரதி பவித்ததோடமையாது. பின் வந்த காலத்திற்கு வழி காட்டி கூர் பாரதியே தான் எழுதிய வசன கவிதை மூலம் இன்று நாங்கள் எழுதும் வசன கவிதைகளுக்கு வழிகாட்டினால் என பிச்சமூர்த்தியும் காக்களும் வாதிட்டது சன் டு நீ ஸை வு கூரத்தக்கது.

வசன கவிதை என்று ஒருகால் பெற்றாகப் பேசப் பட்டு புதுக்கவிதை என இன்று நிலைபெற்று விட்ட இன்றைய பெருவழக்கான தமிழக கவிதை ஆங்கிலத்தில் வழக்கிலுள்ள Free Verse என்பதன் பிரதியீடு என்றே சொல்லலாம். இந்த Free Verse என்பதற்கு நிரோன் அர்த்த புஷ்டியை தரக்கூடிய சொற்களூட்டர் ஒன்று புதுக் கவிதை என்ற தொடர்க்கு மாற்றுக்க கண்டு பிடிக்கவேண்டியது விமர்சகர்களின் தம், இலக்கிய கர்த்தாக்களினதும் கடனமியாகும். எதிர்காலத்தில் இந்த ப் புதுக் கவிதைகளிலிருந்து விக்கியச்சமான

கவி மரபொன்று உருவாகாமற் போகாது . அப்பொழுது இன்றையப் புதுக் கவிதைகளைப் “ பழங்கவிதைகள் ” என்பதா?

எது எப்படி இருந்த போதும் இன்று தமிழ்க் கவிதை ஒரு புதிய போக்கில் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் உண்மை . பிச்சமூர்த்தி போன்றவர்கள் மன அவசங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து நொடிகளாகவும் , பொருள் பிடிப்பாத மந்திரங்களாகவும் எழுதிய நிலை மாறி மேத்தா , கா மராசன் போன்றவர்களால் ஒரு பதிய கட்டத்திற்கு வளர்த்தெடுத்துச் செல்லப்பட்டு இன்று தமிழகத்திலும் , இலங்கையிலும் , நூற்றுக் கணக்கான யுவர்களாலும் , யுவதிகளாலும் கையாளப் படுகின்ற கவிதையாக இன்றைய புதுக் கவிதை பரிஞைம் பெற்றுள்ளது.

முகம்மது மேத்தா போன்றவர்களின் கவிதைகளே புதுக் கவிதைகளை நியாயப்படுத்தின . அதே மேத்தாவே “புதுக் கவிதை என்கின்ற இராமனை காட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்” என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு புதுக் கவிதை சீர் குலைவு நிலைக்கு ஆளாகிவிட்டது . படிமம் , குறியீடு என்பவற்றை தாராளமாகப் பெய்து வசனங்களை உடைத் துடைத்து எழுதி , தக்துவங்கள் பேசி பொருள் பிடிப்பாத மயக்க நிலைக்கு வாசகங்களை தள்ளி வீடுகின்ற காரியத்தைத் தான் பெரும்பாலான புதுக் கவிதைகள் செய்கின்றன . பாரதியால் எளிமைப் படுத்தப்பட்ட தமிழ்க் கவிதை , முன்னைய சித்திரக் கவிதைகளை விடவும் சிக்கலான ஒன்றாக மாறிக்கொண்டு போவது எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாத ஒன்று .

இந்த அநியாயப் படுத்தலின் மத்தியிலேதான் பால முனை பாறாக் போன்ற விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில கவிஞர்கள் புதுக் கவிதை என்று சொல்லப்படுகின்ற இக் காலத்தின் பெரு வழக்கான கவிதைக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தை தெழிக் கொடுக்கிறார்கள் . இது மன மகிழ்வுக் குனிய ஆரோக்கியமான அபசம்

“பாரதியையும், பாரதிதாசனையும் ஒரு கோணத்தில் வைத் தால் நூஃமானை மறு கோணத்தில் வைப்பேன் மஹாகவி யும் நூஃமானுக்குக் கிட்ட நிற்பார்.” என்று முருகையன் குறிப்பிட்டுள்ளார் இந்தச் சூற்றை முழுமையாக ஏற்று கொண்டு நவீன தமிழ்க் கவிதை என்கின்ற பல்கோணாயின் மற்றெரு கோணத்தில் பலீல் காரியப்பரையும் இன் நெரு கோணத்தில் பாலமுனை பாறூக்கையும் நிறுத்தலாம் என்பது என் துணிவு. தமிழ்ச் சமுதாயம் அவாவி நிற்கின்ற தமிழ்க் கவிதையின் புதிய வடிவ மாற்றத்தை இவ்விரு வரும் இரு வேறு பாணியில் அமைத்துச் சொல்கிறார்கள் என்பதே என் துணிவுக்குக் காரணமாகும்.

‘இந்த யுகத்தின் இருள்கள் இறக்க
எங்கும் இனிய வசந்தம் பிறக்க
எங்கள் உழைப்பு எருவாய் அமைக’

எனப் பாடிக்கொண்டு புறப்பட்ட “புதிய பறவைகள்”பாட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் பாலமுனை பாறூக். எழுபதுக்குப் பிறகு தமிழ்க் கவிதை உலகில் குறிப்பாக ஈழத் துத் தமிழ்க் கவிதையில் உருவான புதிய போக்கை இனங்காணுவதற்குப் பாலமுனை பறூக்கின் கவிதைகள் சரியான அத்தாட்சிகளாகும். அந்தப் புதிய போக்கின் ஆரோக்கியமான வெளிப்பாடும் அவரது கவிதைகளே!

இலக்கண ஆசிரியர்கள் வகுத்துக் கூறிய வடிவங்களில் பாலமுனை பாறூக் எழுதுவதில்லை, பரிசோதனை முயற்சியாக அந்த வடிவங்களில் ஏதாவது மாற்றங்களையும் அவர் செய்வதில்லை. ஒசைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டுபுதிய வடிவங்களை அவர் உருவாக்கவுமில்லை. நூஃமான், சன்முகம் சிவலிங்கம் போன்றேர் யாப்புப் பிழைக்காமல் எழுதி பொருளுக்கேற்ப அடிகளை உடைத்துச் செய்கின்ற புதுமை

யை இவர் செய்வதுமில்லை. சுயேச்சையாக அவர் எழுது கிறார். ஆனாலும் பாறாக்கின் கவிதைகள் ஒரை உருவம் பெற்று நிமிர்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதுவே அவரது தனித்துவமாகும். யாப்புகளுக்கு அடிமைப் படாத நிலையில் கவிக்குயிரான ஒரை நலம் குறையாத வகையில் அவர் எழுதும் கவிதைகள் “புதுக் கவிதை” என்பதற்கு இலக்கணமாய் அமைகின்றன என்று கூடச் சொல்லாம் முருகையாலும், நுஃமானாலும் இனங்காணப்பட்ட பேச் சோசைப் பண்பை மிக நேர்த்தியாக பாலமுனை பாறாக்கின் கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

‘விடிந்து விட்டது
 வெளிக்கிட வேண்டுமே!
 இல்லத்தரசியே! இங்கு வா! இப்படி
 பிள்ளையைக் கொண்டு வா
 முத்தம் கொடுத்திட
 கன்னம் இங்கே காத்திருக்கின்றது
 இன்னுமோர் முத்தம் எனக்கிடு இச்சென
 வேலைக்கென்று நான்
 வெளிக்கிடப் போகிறேன்
 போருக் கென்று புறப்படல் போலது
 அடையாள அடை அதனையும் கொண்டுவா
 தடைகள் பற்பல தாண்டிட வேண்டுமே’

சீர்களின் ஒத்திசைப்பும், அடியொழுங்கும், இயல் பான தொடை இயையும் கொண்டு இக் கவிதை அடிகள் ஒழுகிச் செல்வதையும் நேருக்கு சேர பேசுவது போல அமைந்து விழிப்பூட்டுவதையும் எவரும் இலகுவில் உணர லாம்.

“குட்டிவிடக் குட்டிவிடக் குனிந்திருந்து
விட்டவர்கள்
பட்டினியாய்க் கிடந்து பதறித்
துடித்தவர்கள்
புத்தியில்லை என்று சிலர் புறக்கணித்து
விட்டவர்கள்
திட்டமிட்டுச் சிலுபேரால் தினம் சுரண்டப்
பட்டவர்கள்
அதோ....
கொட்டம் அடக்க வெனக்
கொதித்தெழுந்து விட்டார்கள்
முட்டறுக்க வென்று
முனைந் தெழுந்து விட்டார்கள்
அதோ.....
ஆலயக் கதவுகளும்
அடைத்தொதுக்கப் பட்டவர்கள்
வாழ்வின்றிச் சில பேரால் வருஞ்சிக்கப்
பட்டவர்கள் இப்பொழுது
காலத்தின் கரங்களினால் அரவணைக்கப்
பட்டதனால் ”

“விழூலுக்கு நீரிறைத்து” என்ற கவிதையில் வரும் சில அடிகள் இவை. இடையிடையே தனிச் சொல் பெற்று இயல்கின்ற இக் கவிதை புதிய யாப்பொன்றை படிக்கின்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றதல்லவா?

புதுக் கவிதைகளில் அரத்தத்துடனும், அபத்தமாக வும் குறியீடும், படிமமும் கையாளப்படுவது பரவலான விஷயம். பெரும்பாலான புதுக் கவிதையாளர்களுக்கு விலக்காக நேரடியாக கவி ஞன் கூற்றுக் அல்லாமல் நிகழ்வுக

ளின் அல்லது காட்சிப்படுத்தவின் ஊடாக இவற்றை பால முனை பாறாக கைபாஞ்சின்றார்.

சொற்கள் எளிமையாகவும், சீரமைப்பும், சொற் புணர்ப்பும் 'பிசி'ற்றதாகவும், பொருள் தெள்ளெனப் புலப் படுமாறும் செம்பாகமாக அமைந்து செல்வதும் இவரது கவிதைகளின் ஓட்டத்திற்கு துணை செய்கின்றன.

ஆகவே பாலமுனை பாறாக்கினுடைய கவிதைகள் தரும் ஒசை வடிவம் ஏனைய புதுக்கவிஞர்களிலிருந்து இவரைக் கணிமைப் படுத்திக் காட்டுகின்றது. இவர் மரபுக் கவிஞருமல்லர் இதுதான் இவரது தளித்துவப்பன அழுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

கவிதைகளின் பொருள் வடிவத்தை அமைத்துச் செல்கின்ற மறையிலும் இவரது மேதைக்கணத்தை இனங்காண முடிகின்றது.

காட்சிப் புலப்படுத்துதல், நிகழ்வுகளை நிகழ் த்திச் செல்லுதல், இவற்றினாடாகவே கருத்தேற்றம், தத்துவ விசாரம் என்பவற்றை நாசுக்காக ஒலிக்கச்செய்தல் மூலமாகவே பாலமுனை பாறாக தன் கவிதை களின் பொருள் வடிவத்தை அமைத்துச் செல்கிறார். புதுக் கவிதைகளின் முக்கிய இயல்பான படிமம், குறியீடு என்பவற்றைக் கூட நிகழ்வுகளினாடாக இவர் கையாஞ்சிகிறார். அங்கதுச் சுவையை இடமறிந்து அற்புதமாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

எழுபதுக்கணக்குப் பிறகு இலங்கை இலக்கியத்தில் கநப் பொருளாக அரசோச்சிய சமூக விஞ்ஞான கண்ணேட்டத் துடனை சோஷலிச யதார்த்தப் பண்பையே இவரது கவிதைகளும் கொண்டுள்ளன.

ஒடுக்கப்பட்ட, சரண்டப்பட்டவர்களின் அவலத்தை மனிதாபிமானத்துடன் அறி முகம் செய்தலும், அவற்றை விமர்சித்தலும், சோஷ்விசத்தை நோக்கிய விடுதலையினாடாக விமோசனம் காணும் அவாஸை வெளிப்படுத்தலுமே நந்தப் பண்பாகும்:

“பாட ஒரு சந்தர்ப்பம்
கிழவியுமே பாடுகிறுள்
ஆடிக் கறப்பதற்கு
ஆம் இதுவே சந்தர்ப்பம்
அதனால் சனங்களுந்தான்
அழகாக ஆடுகிறோ!”

பாலமுனை பா றாக் படிமத்தை இவ்வாறு கையாளுகிறார்
“வாருங்கள் ஜூயாவே! வந்தனங்கள்
வரவேற்றுகோ!

வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளும் வேறில்லை, விளாசங்கள்!
முன்னேர்கள் செய்த மூழப்பிழையா விவ்வுரில்
முன்னேற்றம் இலையென்றே முழுக்குங்கள்
முடியுமட்டும்.

தன்னாலமே கருதாது தான் சேவை செய்திடவே
என்னிடி எழுந்துளதாய்
இனிதாய் உரையுங்கள் !

“தட்டுகிறோம் கை நாங்கள்
தலைவரே தொடருங்கள் !!
எப்படியும் பேசுங்கள் இனியவரே
உங்களது பக்கத்தில் நாமுள்ளோம்
பார்த்தெமக்கும் உதவுங்கள்”

“தலைவரே பேசுங்கள்” என்ற கவிதையின் சில அடிகள்தான் இவை, ஆள் வந்தாரை ரசு குழ இருந்து அவர் மனதறிந்து து தி பாடிப்பிழைக்கும் இன்றைய ஜனநாயக யுக மந்திரச் சுற்றுத்தை அச்சொட்டாக இங்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

“விட்டுதோ மூட்டை விரைந்து கடிக்கிறது
எப்பொழுதும் போல இரத்தம் குடிக்கிறது
இப்படியே விட்டு வைத்தால்
இதற்கோர் முடிவிலையா?
நித்திரையை விட்டு
நிமிர்ந்து எழுகின்றேன்”

உள்ளுறை உவமமாகக் கூறப்பட்டுள்ள “நிமிர்ந்து எழுகிறேன்” என்ற இக்கவிதையின் கருத்தேற்றம் மிக ஆழமானது. மூட்டை கடிப்பதும் இனிப்பொறுக்க முடியாது என்று நித்திரை கலைந்து நிமிர்ந்து எழுவதும். இங்கு எதைச் சொல்கின்றன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் போராட்ட உணர்வும் புரட்சிக் கனலும் தேரோட்ட மல்லவா ஓடுகின்றன?

“மெத்த, மெத்தப் போச்த்துவோர்க்கு
மெத்தமடி கூதல்
இத்த துணியும் இல்லாதோர்க்கு
இல்லையடி கூதல்”

“நெருப்பு” கவிதையில் எடுத்துக் காட்டு உத்தியாக வருகின்ற கிராமியப் பாடல் அடிகள் இவை. இவற்றின் மூலம் பாலமுனை பாறாக முன் வைக்கின்ற தத்துவ விசர ரளை ஆழ்ந்து நோக்கத் தக்கது. நுனித்து நோக்கினாலும் கூடப் பொருள் பிடிபடுமாறு அவ்வளவு அநாயாசமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“என்னை நீங்கள் எழுதவிடாது
ஏனது கரங்களை கட்டிவிடுங்கள்”
என ஆர்ம்பித்து,

“எரிகிற பிரச்சனை எதனைப்பற்றியும்
எழுத என்னை அனுமதியாதீர்”
எனத் தொடர்ந்து

“என்னை நீங்கள் தாலாட்டுங்கள்
எல்லாம் மறந்து உறங்கிப் போகிறேன்
எனது கைகளை அவிழ்க்கும்போது
வேதனை மிக்க மக்களை விட்டு
காதலை மட்டும் பாடிக் களிக்கிறேன்
என்னை நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள்
எனக்கோர் பரிசு பதக்கம் தருவீர்
என்னை நீங்கள் உலகக் கவிஞராய்
அங்கீகரிப்பீர்!

ஏனெனில்
மனச்சாட்சியிக் கொண்டே விட்டு
மக்களை எல்லாம் மறந்தே விட்டு
நறபணைக் கோட்டையுள் சுற்றியே வந்து
பாடும்போது உம் பாராட்டு நிசமே!

எப்போதும் நீர்
தற்போதுள் எல்லைக் கோட்டை
தாண்ட விடாது பார்த்துக் கொள்வீர் ?
நீங்கள் சு தந்திர வாதிகளான்றே!

என்று பிறிதுநல்லி அணியாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கும்
“சு தந்திர வாதி” என்ற கவிதை மூலமாக பாராக்கை
யாரென்று இனங்காண முடியும்.

1978 இல் கிழக்கில் வீசிய குருவளியைப் பற்றி ப
பாடியோர் யிக்கப்பலர்.

“கிழக்கில் ...”

காற்றெருரு ஆட்டம் ஆடிய பின்னர்
மழையாரு பாட்டம் பாடிப் பார்த்தது
கூரையைப் பியத்தே கொடுப்பவன்
கொடுத்தான்

குடசைச்சுவர்கள் கரைந்து போயின.
மழை :

வெள்ள மாய்ப் பாய்ந்து
பள்ளத்தைத் தாக்கவும்
நிவாரண மலைகள்
மூட்டையாய்ச் சேர்ந்து
மேட்டையே நோக்கின”

இப்படி பாறாக் பாடியிருக்கின்ற அருமை இலிக்கவே செய்கின்றது.

சொல்லாலும், பொருளாலும் சொல்லுகின்ற முறையாலும் மிக மிக உயரத்தில் எழுந்து நிற்கின்ற பாலமுனை பாறாக்கின் கவிதைகள் “நவில் தொறும் நயம் பயப்பவை” யாக மேலேங்கி நிற்கின்றன.

அவர் தன் கவிதை களில் வனர்த்துக் செல்கின்ற பொருளுக்கும் வியக்கத்தக்க அம்சமாக யிலிருக்கிறது

ஒன்சாருவத்தைப் பொறுத்தவரை புதிய யாப்புகளை அவர் அளிக்காவிட்டாலும் “ஒன்சாகவிக்குயிர்” என்ற உண்மையை அறிவு பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்ட புதுக் கல்குராக் அவரை இனங்காண முடிகின்றது. கட்டுப் பாகுகளை எகிறி நின்று சுதந்திரமாகக் கவிதை சொல்லுகின்ற அதே வேலை ஒன்சாருவத்தையும் உயர்ந்த படித்தரத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றார்.

பிச்ச மூத்தியால் தோல்விக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்ட புதுக் கவிதையை வெற்றிக் கம்பத்தை நோக்கி வழிநடத்தி யவர்கள் மேத்தா போன்றவர்கள் என்றால் வெற்றிக்கம்பத்தை எட்டச் செய்தவர் பாலமுனை பாறாக் என்பேன்.

மருதூர்க் கொத்தன - வி. எம், இஸ்மாயில் ‘மருதம்’ மருதமுனை, கல்முனை. 1987 - 07 - 01.

பதம் பார்க்க முன்

எழுபதுகளில் எழுத்த தொடங்கியவன், இவனுடைய சிறிய ஆற்றலில் விளாந்த சில பருக்கைகளை இதில் சேர்த்து உங்கள் முன் வைத்திருக்கின்றன. நீங்கள் பதம் பார்ப்பதற் காக.

அச்சில் தனது பெயரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவை அப்போது பலவரைப்போல இவனுக்கும் ஏற்பட்டது. ‘சிந்தா மணி’யில் நகைச்சுவைப் பகுதிக்கு இவனும் எழுதினான். இரண்டு முன்று வாரங்கள் இவனுடைய சிரிப்புக்குப் பரிசு கிடைத்தது. இவன் எழுத ஊக்குவிக்கப்பட்டான். இது இவனுடைய எழுத்துலகப் பிரவேசம்.

‘தினபதி கவிதா மண்டலம்’ அப்போது கவிதை எழுது பவர்களை அறிமுகப்படுத்தி வந்தது. அதற்கு இவனும் எழுதினான். இவனுடைய முதல் கவிதை ‘கனவுக் கண்ணி’ அதில் தான் பிரசரமாகிறது. இவனின் கவிச் சோலைப் பிரவேசம் இப்படித்தான் நிகழ்ந்தது.

படிமம், குறியீடு போன்ற விவகாரங்களில் பாண்டித்துயம் பெற்றுக் கொண்டு இவன் எழுத்த தொடங்கியவனில்லை; ஆயினும், இவனது அனுபவத்தை வெளிப்படுத்த மக்களிடம் கற்றவற்றை மக்களுக்கே திருப்பித்தர, மன உணர்வுகளை வெளிக்காட்ட, பாதிப்புக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள இவனுடைய பதமாக கவிதை அமைந்து வந்திருப்பதாக அறிய நேர்ந்து, இவன் மகிழ்ச்சி அடைகின்றன.

பொருளை எளிதில் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்ற படி மத்தில், மயக்கமதராத குறியீட்டில், ஒத்திசைப்புப் பெற்று அமைந்து வருகின்ற கவிஞருடைய பொழி கவிதை என்பது இவனுடைய எண்ணம். ஒரு சிறு தொகுதியை வெளியிடும் வாஞ்சையில் இவற்றைச் சேர்த்தெதூக்கின்ற போது, பாலமுனை பூஞ்சோலை எழுத்தாளர் மன்றம். அதன் ‘பூமாலை’ கையெழுத்துப் பத்திரிகை அப்மன்றம் நடத்திய

இலக்கியக் கருத்தரங்குள்ள, அதன் வாயிலாக பிரபல எழுத்தாளர்களோடும் கல்முனைப் பிரதேச எழுத்தாளர்களோடும் கிடைத்த நட்பு, பின்னர் கல்முனைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், கிழக்கிலங்கை மக்கள் எழுத்தாளர் பேரவை, என்பவற்றோடு ஏற்பட்ட நெருக்கம், கல்முனை புதிய பறவைகள் கவிதாமண்டலத்தை அமைக்க நேரிந்தது போன்ற விஷயங்கள் மனதுக்கு இதம் தரும் நிகழ்ச்சிகளாக இவன் முன் விரிக்கின்றன.

எழுபதுகளின் பின்னர் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் இடம் பெற்ற அனேகமான கவியரங்குகளில் இவனும் அரவணைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில், கவியரங்குகளில் இவனையும் அரவணைக்கக் காலாகவிருந்த பலருக்கும் இவன் நன்றி சொல்கின்றன.

இவனைக் கவிதைத் தொகுதி யொன்றை வெளியிடுமாறு தொடர்ந்து ஊக்குவித்து, இவனைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும் எழுதி வழங்கியுள்ள, இலக்கியப் பாதையில் இவனேடு இணைந்த இனிய நண்பன் அன்புள்ள அவர்களுக்கும், ‘எழுவான் கதிர்கள்’ வெளியிட்டின் பின்னர் இவனைக் காணும் போதெல்லாம் இவனுடைய கவிதைத் தொகுதியைக் காண வேண்டுமென்று அடிக்கடி அன்புக்கட்டளை இடுகின்ற மரியாதைக்குரிய எழுத்தாளர் அ. ஸ் அப்துவ்ஸ்மது அவர்களுக்கும் இவன் நன்றி நவில்கின்றன.

பாடசாலைகளை நிறுவி, வாசிக்காலைகளை நிர்மாணித்து, புலமைப் பரிசில்களை வழங்கி பொதுப் பணியாற்றி வருகின்ற அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்கிரஸ் இவனுடைய கவிதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதன் மூலம் இலக்கியப் பணியாற்றவும் முன்வந்திருக்கின்றது அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்கிரஸ்க்கும் பதிப்புரை வழங்கியுள்ள பொதுச் செயலாளர் சுகோதாரர் ஜனுப் எம். எம். மஹூம்யத்ராளீம் அவர்களுக்கும், ஒத்துழைப்பு நல்கிய உதவிச் செயலாளர் சுகோதாரர் ஜனுப் கே எம். நஜலமுக்கின் அவர்களுக்கும் இவன் நன்றி தெரிவிக்கின்றன.

பதம் கவிதைத் தொகுதியைப் பார்வையிட்டு, இவனுடைய கவிதைகள் பற்றி சில குறிப்புக்களை மதிப்புரையாக எழுதி வழங்கிய காத்திரமான படைப்பாளி மருதூர்க்கொத்தன் அவர்களுக்கு இதயம் கலந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதன் மூலம் இவன் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றன.

அட்டைப் படத்தை அழகுற வரைந்து தவிய மக்கத்தார் ஏ. மஜீத் அவர்களையும், ஆலோசனைகள் வழங்கிய அங்பு நன்பர்களையும் இதனை அழகாக அச்சிட ஒத்தழைப்பு வழங்கிய பாத்திமா யின் அச்சக உரிமையாளர், ஊழியர்களையும் இவனால் மறக்க முடியாது. இவர்களுக்கெல்லாம் இவன் நன்றி மலர்களை அள்ளிச் சொரிகின்றன.

இனி நீங்கள் பதம் பார்க்கலாம்.

மிகுந்த நன்றிகளுடன்
பாலமுனை பாறாக்

“பர்ஸானு மனிலிடி”

பாலமுனை (கி மா)

திலங்கை.

பதம்
தரும்
பருக்கைகள்

பக்கம்

தந்தக்கு	22
பிரார்த்தனை !	24
தரிசனம் பெறுவோம் !	26
மானுடம் பூக்கவைப்போம் !	29
சிறப்பு நோன்பு !	31
ரமழான் பிறையே !	33
பாலையில் ஓர் நீர்ச்சுனை	35
மக்ஶானுக்கு ஒர் மடல்.	39
காதலிக்கு ஒரு சூதம்	41
பெண்ணே மறந்து விடு !	44
கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு !	45
பாதை மாறிய பாவை !	46
இரசனை.	47
இன்னும் ந் இலிகிதா ?	48
தலைவரே பேசுங்கள் !	50
களைகள் அகற்ற !	51
பிரசல வேதனை.	53

பக்கம்

நடிப்பு	54
இவனெனு பொதுமகன்	56
சிரி மகளே!	58
உண்மை வழி நடந்திடுக!	59
நாங்கள் புதிய பறவைகள்	60
சிவப்புக் கோடு	61
சு... தந்திரவாதி	63
புயலும் வெள்ளமும்	64
ாரிகையே நீயே சொல்!	66
நெருப்பு	67
மரணம்	68
ஓ... பாலஸ்தீனப் போராளிகளே!	70
நிமிர்ந்து எழு சின் ரேன்!	74
விழுதுக்கு நீரிறைத்து	75
அறுவைச் சிகிச்சை	78
சமத்துவம்	79

தந்தைக்கு

எங்கள் தந்தையே,
இறப்பு உங்களைப் பிரித்ததாய்
நாங்கள்
என்னவே இல்லை.
எங்களோடு இருப்பதைப் போலவே
இன்றும் உணர்கிறோம்.

என்றும் போலவே
எங்களை நீங்கள் கண்கா ஸிப்பதால்,
அடிக்கடி கணவில்
அறிவுரை பக்கதால்,
எங்கள் நினைவிலும்
ஒவ்வொரு செயலிலும்
உங்கள் -
மொழியும் வழியும்
முனேற்பாடும் இருக்கவே செய்யும்.

குறை நிறை வுடைய வாழ்க்கையில்
நீங்கள் -

பலதர மக்களின்
பாசம் பெற்றிருந்ததை
அறிய நேர்ந்தது
அன்புத் தந்ததே!
இறுதிவேணி ஓர் சாட்சியமானது!

முடிந்த வரையில் ஊருக்காகவும்,
பரந்த சமூக நலனுக்காகவும்.
சாகரி மனித வாழ்க்கையில்
நீங்கள் -

உழைத்த தூய்ப் பலரும்
உரைத்திடக் கேட்கிறோம்!

உங்கள் பெயர்க்கோர் மாசு வராமல்
என்றும் போல
உங்கள் மொழியில்
உங்கள் வழியில்
உங்கள் சிறந்த ஆலோசனையில்
உழைப்போம் நாமும்
ஓ... எம் தந்ததே !

• தந்தை ரீராவிலவ்வை மரைக்கார்
முகம்மது வெவ்வை அவர்கள்

16 - 12 - 1985 ல்

இறையடி யெம்தியமையின் நினைவாக -

தினகான் - 1986 -

பிரார்த்தனை

அல்லாஹ் எனக்கு ஒருபோதும்
 அழியும் இந்த உலகினிலே
 அருளாய் இன்பம் தரவேண்டாம்
 அளிப்பாய் உன்றன் எதிரிகட்கே!
 எல்லையிலாத மறு உலகின்
 இன்பம் கூடத் தேவை இல்லை
 இவற்றை உனது அடியார்க்கே
 இறைவா அளிப்பாய், வேண்டாமே!

ஏழாகு குருடன் கரங்களிலே
 இருக்கும் கையின் தடியாக
 என்னை ஆக்கி விடுபோதும்.
 இதற்கு மேலே என்னை நீ
 வீர இளைஞன் கரங்களிலே
 மின்னும் வீர வாளாக
 ஆக்கி விடவும் தேவையில்லை
 அல்லாஹ் எனக்கு அதுபோதும்!

அரச நெருவன் மாளிகைக்குள்
 அமைந்தே உள்ள அரியணையாய்
 அல்லாஹ் என்னை ஆக்காதே
 ஆகையில்லை, எனக் கதன்மேல்;
 வழிப்போக கர்கள் அமருகிற
 நிழல்தரு மரமாய் என்னை நீ
 உருவாக்கி விட்டால் அதுபோதும்;
 உவகை பெறுவேன் அதனுலே!

நரக நெருப்புக் கேயஞ்சி
 நான் ‘இபாதத்’ செய்வதெனில்
 நாகத் திலேயே எனைத் தள்ளி
 நாசப் படுத்து யா அல்லாஹ்!
 சொர்க்க வாழ்வின் சுகந்தத்தை
 சுகிப்ப தற்கே ஆசையுடன்
 தொழுதே னென்றால் எனக்கந்த
 சுவனக் கதவை அடைத்து விடு!

உன்னை நம்பி உனக்காக
 உன்மை பக்தி கொண்டே நான்.
 உள்ளம் உருகி தொழுதேனேல்,
 உன்றன் தரிசனம் தந்து விடு!
 தன்னிக ரில்லா வல்லவனே!
 தரிசனந் தேடி அலைகின்றேன்.
 “தா! தா!” உன்றன் தரிசனத்தை,
 தந்தே என்னை மகிழ்விப்பாய்!

(அன்னை ராபியா பஸரி (ரஹி) அவர்களின்
 பிரார்த்தனையிலிருந்து)

தரிசனம் பெறுவோம்

ஆமினு வயிற்றில் அவதரித் திட்ட
 அழகிய முத்து, ஆமாம்
 அறிவுக்கு வித்து
 பாதகம், படுகொலை பயங்கரம் காயப்
 பிறந்தநம் சொத்து, போனது
 படுகொலைப் பித்து!

மறையினைத் தந்த மாநபி இன்றேல்
 மனிதர்கள் உண்டோ?
 பிறவியிர் ஏதும், கதிரவன் தானும்
 பேரூரி தருமோ?
 எரிமலை தானும் சிறு ஏறும்பேதும்
 இருந்திடு மாமோ?
 ஏதுவுமே இல்லை, எம் நபி நாதரின்
 ஒரிய பிறப்பிலை யென்றால் . . .

சிலையினை வெறுத்து, சிந்தனை செய்து
 சீர்திருத் திட்ட,
 உலகினில் வந்த உத்தம ருக்குள்
 உண்மையில் சென்ற,
 திலகமெம் நாதர், சிந்தனைச் செல்வர்
 தீண்வழி காட்டி,
 எழுத்தறி வில்லா உம்மியாய் இருந்தும்
 ஏந்தலார் ஞானி

இடையராய் இருந்து எம்மவ ரையும்
மேய்ப்பவ ரானுர்.

படைகளில் நின்று, போர்க்களம் சென்று
தளபதி யானுர், பற்கள்

உடைசிற போதும் உறுதியாய் நின்று
உண்மையைச் சொன்னார்.

தடைகளைத் தாண்டி, சத்திய இவ்வாய்
தழுத்திடச் செய்தார்,

விதவைகள் வாழ்வில் விடவிளக் கேற்ற
வேந்தராய் வந்தார் கோத்திர மில்லை
குலமது மில்லை, கோத்திர மில்லை
குணமே தான் என்றார்.

ஆதன மில்லை சீதன மில்லை
ஆண்கள் மணப்ப தெனில் மஹரிஜைக் கொடுத்தே மங்கையரைப் பெறகுறிமிமார்க்கரும் தந்தார்.

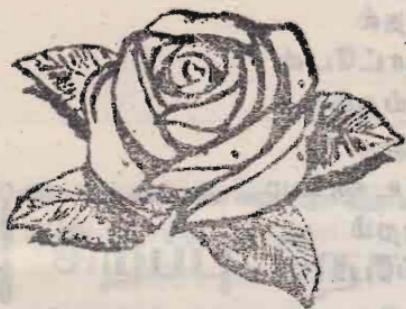
நித்தமும் உழைக்கும் ஏழைகளுக் கோர்க்கி பிரூங்
நீதியாய் வந்தார், ‘வியர்வை வற்றிட முன்னர் வழங்குக கூலி’ என்று வள்ளவார் சொன்னார்!

பட்டினி யாலே பக்கத்து வீட்டோர்
பசித்திருக்கையிலே, வயிறு
முட்டிட உண்ணல் பாவமே யென்று
முறைமீதர் சொன்னார்.

கல்வி ஞானக்கடலாய் நின்றூர்
 கலங்கரை யானுர்,
 எல்லை யிலாத கல்வியை அவரே
 ஏற்றிடு என்றூர்.

ஆனாவென்று அறியா திருந்தும்
 அழகுறச் சொன்னுர்
 சீனு சென்றும் சிறப்பாய்ப் பெறுக
 சீர்கல்வி யென்றூர்!

விண்வெளிப் பயணம் விரைந்தே சென்று
 விஞ்ஞானி யானுர் நமக்கோர் பரிசை
 நாயகம் ஈந்தார்
 ஐந்து வேளை தொழுகை அதையே
 அருட் கொடை யாக்கி
 தந்த நபியின் பாதையைத் தொடர்ந்தே
 தரிசனம் பெறுவோம்!

மானுடம் பூக்க வைப்போம்.

மாற்றுகும் போற்றுகின்ற
மாநபி நமது தூதர்.
ஆர்தர் வியோனுட் என்பார்
அழகுறக் கூறுகின்றார்.

‘மானுட வரலாற்றிலோர்
தனித்துவ முத்திரையைப்
பதித்தது இல்லாம்’ என்று...

இல்லாததில் குறையே காண
என்னியே இருந்த அந்த
சேர் வில்லியம் மூலிர் கூட
சிறப்பாகத் தானே சொன்னார்.

“பேச்சுக்குச் சொல்ல வில்லை
பெருமாற்றம் தானே செய்தார்
ஆச்சரியப் படவே வேண்டும்
அவர் என்ன மனிதர் ஆஹா...”

“கடவினை வற்றச் செய்தல்
 கவுட்டம் என்றுரைக்க மாட்டேன்
 மலையினைப் பெயரச் செய்தல்
 மாபெரும் வேலை யென்று
 உரைத்திட மாட்டேன், உண்மை
 முஹம்மது செய்த மாற்றம்
 உயர்ந்ததே பெரு வியப்பே!
 குலமெனைப் பிரிந் திருந்த
 கொள்கையை அற்றி ருந்த
 அரபியர் முரண்பா டெல்லாம்
 அகந்றியே ஒருங்கு சேர்த்த
 பெருமகன் முஹம்மத்” என்ற
 பொருள்படச் சொன்னார் முயிர்!

இருபத்து மூன்றே ஆண்டு
 இதற்குள்ளே புதுமை செய்த
 ஒரு பெரும் மனிதர் எங்கள்
 உத்தமர் நபிகள் நாதர்.
 இறுதியில் வெற்றி கொண்டார்
 இவர்வழி சென்றே நாங்கள்
 மானுடம் பூக்க வைப்போம்
 மறுமையை வெற்றி கொள்வோம்!

· வீழுதுகளின் மானுடம் பூத்தது - 1985

மீள் பிரசாம்: 1987 மினு மார்க் - ஏப்ரல்,

சிறப்பு நோன்பு

வானக் கடலில், பிரைத் தோணி மிதந்தது.
 ஞானத் திற்கெலாம் ஞானமான நம்
 நாயன் அதனை மிதக்கவிட திருக்கிழுன்
 ஆனதால் இன்று பொழுது விட்கையில்
 அதுவோர் பெரு நாளாய் விடந்தது.

பிரையைக் கண்டு பிடித்த நேஷ்பிளை
 பிரையைக் கண்டு விட்டத ஞாலே
 பெருநா எாகிடுப் புதுதாள் விடந்தது.

வல்ல நாயன் விதித்த கடமையை
 நல்ல படியாய்ச் செய்த மக்களின்
 உள்ளத் தடாகம் தெளிந் திருந்தது
 உயர்ந்த நோன்பு மலர்ந் திருந்தது.

இம்மா தத்தில் இனிய நோன்பு
எம்மை விட்டுப் பிரிவ தனுலே...
புனித நோன்பே போய்வா என்கிறோம்.
இனிதாய் மீண்டும் வரவா என்கிறோம்.
வானக் கடலில் பிறைத் தோணி மிதந்தது
பெருநா எாகிடிப் புதுநாள் விழந்தது.

பஞ்சஜையில் படுத்தருஞா தன வந்தர்கள்,
பசியாது உணவுண்டு சமியா தோர்கள்,
பஞ்சகளாய்ப், பாரிகளாய்ப் பதறுவோர்கள்.
பசி பசி யென் ரேநிதமும் கதறுவோர்கள்
என்றிங்கே ஏத்தனைபேர் எல்லோரும் தான்
ஒன்றென்று உணருதற்கு வந்த மாதம்,
“பசி உணரு பசி தீரு” என்ற மாதம்,
ஸூலதுல் கந்தி இரவைத் தந்த மாதம்,
நேரம்தீர்க்கும் நிவாரணியாய் நின்ற மாதம்,
“றைஹான்” சுவனபதி நல்கும் மாதம்.

இன்றெழ்மை விட்டேகிப் போவதாலே
சௌகார்ய வரமுத்துகிறோம், சிறப்புநேரன்பே!

ரமழான் பிறையே!

ஆகாயத்தை நாம்

அண்ணுந்து பார்க்கிறோம் !

ஆகாயத்தின் அகன்ற வெளியில் தாங்கிடார்

அங்கோர் மூலையில், தாங்கிடார் !

அரிவாளாகத் தோன்றும் பிறையே !

ஆ... நீ... எங்கே... ?

பசியை உணர்...

பட்டினி உணர்...

லைலத்துல் கத்ர் இரவை வழங்க

றைஹான் சுவன் பதியை நல்க

வருமொரு மாத நமழான் பிறையே !

வருவதில் என்ன தாமதம்...? எங்கே ?

எங்களைப் போல்தான்

நீயுமா ?

“ எவிகள் ” வானில் உறுமிய தாலே,

இரண்டொரு நாள்தீ ,

ஓளித்திருந்தாயா ?

கண்ணி’யில் விழுந்து மீண்டு வந்தாயா ?

வானில் உனது வருகை இருந்தும்

கவச வாகனம் விரையும் போதில்

கண்களை மறைத்த புழுதியினாலா

உன்னுரு எமக்குத் தெரிந்திட வில்லை ?

பட்டினி உணர்கிரேம்
 பஞ்சம் உணர்கிரேம்
 உடைகைகள், உரிமைகள்
 உயிர்கள் இழந்து ...
 அனுதைகளாக ...
 அகதிகளாக ...
 ஆ ! அரிவாளாகத் தோன்றும் பிறையே !
 மீண்டும் வானில்
 தோன்றுக நீயே ...
 பெரு நாளாக ஓர் புது நாள்
 விடிந்திட ,
 வருக பிறையே ...
 வந்து நீ சில
 வார்த்தைகள் கூறு !

* “வவிமை

* வாள்

* அலி (ரவி)

* பத்ரு

* நாங்கள் ”

(விழுதுகளின் “வைக்கறு வானம்” 1986 ஜூலை)

பாலையில் ஓர் நீர்ச் சுனை

வழமை போலவே, சேவல் கூவி கூக்குக்காம் கரைந்து...
விடிந்தது ஒருநாள் !

வித்தியாசமாய்
பட்டாஸ் வெடிகள் பரவலாய்க் கேட்டன.
புத்தம் புதிய ஆடைகள் பூண்டு
பட்டாம் பூச்சியாய்ச் சின்னங்கு சிறுமியர்.
பட்டுச் 'சாரி' கள் சரசரத்திட
பாவைய ரங்கே பளபளத்தனர்.
அத்தர் கமழும் ஆடைகளோடே
ஆடவர் கூட அழகாய்... அழகாய் !

ஓ... புலர்ந்தது பெருநாள் !
தியாகம் மணக்கும் திருநாளின்று
தியாக உணர்வே ஹஜ்ஜின் விளக்கமாம் !

வழமை போலவே விடிந்த நாளிது.
ஆயினும்
வித்தியா சங்கள் நிறைந் திருந்தன !

பட்டாஸ் வெடியாய் , பட்டுச் சேலையாய்
அத்தர் கமழும் ஆடைக எாக
எத்தனை எத்தனை வித்தியா சங்கள் !
ஆனால்

வழுமை போலவே ஆயிசா ராத்தா !
பட்டுப் புடவை ஒட்டா மேனி.

இற்றுப் போன கைத்தறிப் புடவை
இடுப்பைச் சுற்றி மறைத் திருந்தது.

கக்கத்தில் அவளின் கைக் குழந்தை
எப்படி வந்துஇம் மண்ணில் பிறந்ததோ ?
இப்படி இவளும் இந்தத் தெருக்களில்
ஏன்தான் நிதமும் ஒடுகின் ரூபோ ?

தியாகம் மணக்கும் திருநாள் இன்று !
சகோத ரத்துவ மனநிலை வளரவும்
சாந்தி மார்க்க ஜூக்கியம் நிலைக்கவும்
ஹஜ்ஜா எமக்கு விதிக்கப் பட்டதே !

நாட்டால் , மொழியால் நிறத்தால் எல்லாம்
வேற்றுகையைப் பட்ட மக்கள் எனினும்
இல்லாம் விரித்த பொற்குடையின் கீழ்
இணைந்தே முஸ்லி மா ஞேரோல்லாம்
இறைவனின் நாட்டமும் , வசதியு மிருப்பின்
ஹஜ்ஜாக்காக ஒன்று கூடுவெர் ,
அறபா வினிலே அவர்கள் தங்குவர் ,
ஸபா - மர்வாக் கிடையில் ஒடுவெர்
சகோதரத்துவ மன நிலை வளரும்
சாந்தி மார்க்க ஜூக்கியம் நிலைக்கும் !

தியாகம் மணக்கும் திருநாள் இன்று !
 இபுருக்கீம் நபி , இனிய மஜைவியை
 இசுமாயீ வெனும் அருமை மைந்தரை
 தவிக்க விட்டனர் தலைவன் ஆணையால் !

அல்லாஹ் வுக்காய் எதையும் செய்யும்
 நல்ல குணத்தால் நபி இபுருக்கீம் ,
 நிர்க்கதி யாகவே விட்டுச் சென்றனர்.
 தியாகம் அங்கே பூத்துக் கொண்டது.

ஆயிஷா ராத்தா ... !
 உன்னை இந்தச் ‘சின்னஞ் சிறிசி’ ன்
 அன்னைய ளாக்கி ,

தன்னந் தனியாய் விட்டுச் சென்றவர்
 என்ன நினைத்துச் சென்றிருப் பாரோ ?
 எங்குதான் அவர் சென்றிருப் பாரோ ?
 கண்ணீர்ப் பூக்களே உன்னில் பூத்ததோ ?

அல்லாஹ் வுக்காய் எதையும் செய்யும்
 நல்ல குணத்தால் நபி இபுருக்கீம்
 நிர்க்கதி யாகவே விட்டுச் சென்றனர்.

பாலகர் இசு மாயில் பதறினர்
 பதை பதைத்தனர் தாகமே ஸ்டினால்
 தாயவர் ஹாஜரு தவித்துப் போயினர்.
 தன்னீர் தேடியே ஒடித் திரிந்தனர்.
 ஸபா - மர்வாக் குன்றுகட் கிடையிலே
 கானலை நீரென்று நம்பியே
 ஹாஜரு ஒடி, ஒடிக் களைத்தனர் !

காலால் அந்தப் பாலை மணவிலே பாலையெடு
பாலகர் இசு மாயில் உதைத்தனர்.
பாலையில் ஓர் நீர்ச்சனை பாய்ந்ததே! கூவை
பாவம் தீர்க்கும் அருட்சனையானதே! புதி காலை

ஆயிஷா ராத்தா, ஆயிஷா ராத்தா?

கானலை நீரென்று நம்பிநீ

கைக் குழதையின் தாயா கிளையோ?

அனுதினம் நீயும் இந்தத் தெருக்களில்

வீடு, வீடாய் ஒடித் திரிந்து

தேடுவ தென்ன? தேடுவ தென்ன?

ஸபா மர்வாக் குன்றுகட்ட கிடையில்.

ஹாஜரு அன்று ஒடித் திரிந்தார்.

பாலுக் கழும்புன் பாலக னுக்காய்

நாளும் நீயும் ஒடுகின் ரூயோ?

ஆயிஷா ராத்தா?

பாலை மணலே இரங்கிக் கொண்டதே

பாலூம் மனங்கள் இரங்கிட வில்லையா?

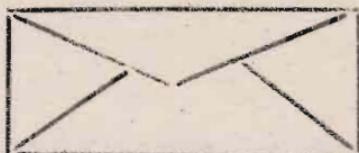
பாலை வனத்திலும் நீர்ச் சுனை பாய்ந்தது.

நாளை இங்குமோர் நறுவர் பூக்குமா?

- இலங்கை வானுக்கி முஸ்லிம் சேவை -

கனியாங்கு 1983

மச்சானுக்கு ஓர் மடல்

நேற்றுவரை என்னுடனே நெருங்கிக் கரம் இணைத்து
வீற்றிருந்த மச்சானே விட்டேனே சென்றீர் ?
காத்திருந்து, காத்திருந்து கண்களையாம் பூத்து
ஏக்கமுடன் இம்மடலை எழுதுகிறேன் மச்சான் !

என்னுடனே வாழ்ந்தீர்க்கள் ஈராறு மாதம்,
என்னபிழை யான் செய்தேன் இயம்புங்கள் மச்சான்
சொன்னபடி யெல்லாமே செய்தவள் நான்க்ரோ ?
பெண்குழந்தை பிறந்ததுமே பிரிந்தது மேன் மச்சான் ?

திருமணத்தின் போதினிலே சீதனமாய் எந்தை
தருவேனென் றியம்பியவை தரவிலையே என்று
பிரிந்தீர்கள் மச்சானே ! பொறுக்குதில்லை நெஞ்சம்;
பொருளில்லார் இவ்வுவகில் பினாந்தானு மச்சான் ?

தந்தையிடம் நான் சென்று, “ தந்தையே நீங்கள்
சொன்னபடி சீதனத்தைக் கொடுத்திடுக. இன்றேல்
எங்கணவர் என்னேநு இனிவாழ மாட்டார் ”
என்றுரைத்தேன் வாப்பாவோ இதயம் மிக நொந்தார் !

தந்தையவர் என்னிடத்தில் தங்கைகளைக் காட்டி
“ என்ன செய்வேன் என்மகளே
என்செய்வே ” ஜென்றூர்
“ உன்னங்கை ஐவருக்கும் உடுதுணியும் வாங்க
ஒன்று மிஸ்லை என்னிடத்தில் ” என்றுசொல்லி யழுதார்

இந்தநிலை இருக்கையிலே எப்படிப் போய் மச்சான்
 இன்னுமின்னும் தந்தையிடம் இதுபற்றிக் கேட்பேன் ?
 என்னுலே இவிக்கேட்க இயலாது மச்சான்
 பொன், பொருளோ கிடையாது,
 பிரியமெனில் வருக !

ஓன்றுமட்டும் சொல்வதற்கு உண்டு அதைச் சொல்வேன்
 “பெண்களினை பொருஞ்சுக்காய் மணங்செய்ய வேண்டாம்”
 என்றெங்கள் நானி பெருமான் இயம்பியுள்ளார் அறிக !
 என்னை நீங்கள் மனந்ததுவும் எதற்காக சொல்க !

என்னிடத்தில் இருப்பதுவோ அன்பொன்றே மச்சான்
 பொன்; பொருளே உங்களுக்குப் பெரிதென்றால் நீங்கள்
 இங்கினிமேல் வரவேண்டாம், என்னியதைச் சொன்னேன்
 நன்றாகச் சிந்தித்தே பதிலிடுக ! நன்றி !

காதலிக்கு

இரு கடிதம்

அன்பே ! உனக்கெனது ஆசீர்வாதங்கள்
உன்றனது வாழ்வில்
ஒளிவிசப் பிரார்த்தனைகள் !

வடிவாக அச்சிட்டு
வந்த உன் “மணமலரை” ப
படித்தேன் ஓ... அன்பே
பல்லாண்டு நீ வாழ்க !

சொன்னபடி நீ செய் தாய்
சுணங்கியும் தானிருந் தாய்
என்னை அடைவ தற்காய்
இருவருடம் காத்தி ருந்தாய்
என்னால் இயல வில்லை
தங்கைகளைக் கரை சேர்க்க
நல்ல வரன் தேடி,
நாயாக நான் அலைந்தும்
விலைவாசி உயர்வே போல்
மலையாசி, சீதனமும்
உயரத்தில் இருப்ப தனுவில்
ஒன்றும் முடிய வில்லை !

துக்ஷிதாக

துடி
விதை

என்னை அடைவதற்காய்
இருவநுடம் காத்தி ருந்த
அன்பே உனக் கெனது
ஆசீர் வாதக்கள் !

உன்னுடைய முடிவோடு
உடன்பாடு எனக் குண்டு.
எண்ணி வருந்து தற்கு
ஏதுமிலை, இனிமேல் நீ,
இன்னென்றுவர் மனைவி
இனைந்தே அவரோடு
இன்பமுடன் நீ வாழ்க !
என்னுடைய நல்லாசி !

என்னை மனந்தி ருந்தால்
என்ன சுகம் பெற்றி ருப்பாய்
கண்ணீரைக் கண்டி ருப்பாய்
காலமெலாம் அழுதி ருப்பாய் !
செந்தமிழால் கவி யாத்துச்
செப்புதற்கு முடிவது போல்
தங்கத்தால் நகை செய்து
தா எனக்கு முடிந்திடுமா ?

அன்பே உனக் கெனது
ஆசீர்வா தங்கள் !

!விரை குற்றவ ஸ்வின்பெரி

என் நுடைய உருவத்தை
 இதயத்தில் பதித்த துவாய்
 சொன்னுய் ஓர் நாளில்
 துடைத் ததனை எறிந்துவிடு !
 என்னை மறந்து விடு
 இளமை உணர்வு களில்
 என்னவோ எல்லாம் நான்,
 எழுதி அளித்தி ரூப்பேன்
 எடுத்த வற்றை அனுப்பி விடு
 இல்லையெனில் எரித்து விடு !

அன்பே உனக் கெனது
 ஆசீர்வா தங்கள் !
 உன்றனது வாழ்வில்
 ஒளிவீசப் பிரார்த்தனைகள்.

பெண்ணே மறந்து விடு!

‘இன்னும் கடனை ஏன்தீர்க்க வில்லை’ யென
உன்னிடத்தில் கேட்டேன் நான்,

ஓ... ஏன் அழுதாயோ... ?

எல்லோ ரிட்த்தும் இயம்புதலைப் போலேதான்
சொல்லி வைத்தேன் உன்னிடமும்
சோகமேன் கொண்டாய்ந்தீ?

தூருவளி வந்து சுழன்றுத்து, உங்களது
கூரையினைப் பிய்த்து,
குடிசைகளைச் சீரழித்து,
பேராபத் தைத்தந்த பெருங்கஷ்டம் சொன்னுய்ந்தீ,
தீராப் பிரச்சினைகள் சொல்லி யழுது நின்றூய்... !

“அப்பா இறந்து விட்டார் அன்மையிலே”
என்று ரைத்தாய் !

அப்படியே பயிர்களதும்

அதைத் தொடர்ந்து வெள்ளத்தால்

செத்து மடிந்து, சீரழிந்து போனகதை

செப்பி யழுதேநி சிந்தை கலங்கி நின்றூய்

உன்னைநான் நோவிக்க ஒருபோதும்

என்ன வில்லை,

என்றான் கடமையிது,

இதனால் உனைக் கேட்டேன்

என்னை நீ தவருக எதும் நினைத் திருந்தால்
பெண்ணே மறந்து விடு !

பிழைசெய்ய வில்லை நான் !!

கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு!

கண்ணீரைத் துடைத்து விடு காரிகையே !

எந்நாளும் நீயேன் ஏங்கி யழுகின்றுய் ?

“ உன்னைக் கரம்பிடித்தே

உயிர் வாழ்வே வில்வுலகில் ”

என்றுரைத்த ‘ பெருமகனே ’

உனைப் பிரிந்து சென்றாலு... ?

உன்னே டுறவாடி, உன்னுணர்வில்

இன்னென்றைத்

தந்து விட்ட பின்னர்

தவிக்க விட்டுச் சென்றாலு... ?

பாத்தும் மாக் கண்ணே ! பக்கத்துக் குடிசையிலே

பூத்த இளமலரே ! புதுப்பொவிவை இழந்தாயா ?

நேற்றுநீ கிணற்றில்

விழுந் திறக்க முனைந்தாயே !

காற்றோடு உன் மானம்

கலந்த தெனக் சென்றாயா... ?

‘ உன்னை முடிப்பேன் ’ என்றுறுதி தந்தவளே.

இன்னேர் இளமலரை

இசைந் தேற்றுக் கொண்டால் ?

கண்ணே ! காசவனின் கண்களினை முடியதா ?

என்னே கொடுமையிது... ?

ஏமாற்றப் பட்டவள்ளீ !

பேசியது உன்னைப் பிறர் நகைக்க இச்சமுகம்

காசுள்ள அந்தக் கணவானைப் பேசியதா... ?

பேசாது பெண்ணே .. பேசாது, நீதியிதா... ?

கூசாதே நீ யெழுக

கொடுமை தகர்த் திடுவோம் !

பாதை மாறிய பாவை

முக்காட்டை இமுத்ததையும் முடு, உன்
முதுகுப் புறச் சட்டை பீற்றல் ;
சற்றேநீ இப்பக்கம் திரும்பு
சே...நியா, என்ன இது இங்கே !
எப்படிநீ இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்... ?

இது என்ன கோலமடி சீச்சி...
பட்டினத்தில் உனக் கென்ன வேலை ?
பாதை யெலாம் மாறியதோ... பாவம்... !

சொந்தஹூர் உனக்கு மெனதூரே,
சொல்வதிலே வெட்கமென்ன சிற்றூர்..
அந்த ஊரில் இருந்து வந்து, இங்கே
அலைக்கழிந்து திரிவதுமேன் சொல்லேன்... ?

கணை பிடுங்கி நீ சேர்த்த காசு
கரைந்தே தான் போயிற்றோ ? ஐயோ,
வெளிநாடு செல்ல வென உன்னை
அழைத்து வந்த ஏஜன்டும் எங்கே !

கண்ணடித்துக் கையகைப்போன் யாரு,நீ
கதைமுடியா தோடுவதேன் கூறு !
என்னமுறை அனைநாக்குப் பெண்ணே !
என் அவனே டேகுக்கிரும் எங்கே ?

→ இரசனை ←

ஒடி வந்த கைக்கினை நான் உடன் நிறுத்தி,
உன்னிடத்தில்

கூறிவிட்ட வார்த்தையினால்
கோபம் நீ கொள்ளாதே !

“ எலுமிச்சம் பழ நிறுத்தில்
இருக்கும் உன் முகவடிவை
பழுதாக்கி விட்ட தந்தப்
பவுடர் சற்றதிக மென் ” ரேன்.

எழிலை இரசித் ததிலே
இருந்திட்ட குறை பாட்டை
உடனெடுத்துச் சொல்லிய தால்
உளம் நொந்து போன்றோ ?

சின்னவள் நீ என்மேலே
சினம் கொண்டு வையாதே
சொன்ன விதம் பிழையென்றால்
சுந்தரியே மன்னிப் பாய் !

உள் நோக்கம் எதுவு மில்லை
உண் கையிலே சேஷ்டை யில்லை
கொல்லாதே பார்வை யினால்
குணமாக நீ செல்க !

இன்னும்

நீ

இலிகிதரா?

இன்னும் நீ இலிகிதராய்
 இருக் கின்றுய் ஏன் நண்பா ?
 உன்றன் கடமையினை
 ஒழுங்காக நீ செய்தும்
 சிங்களமும் சித்தி யெய்தி
 சிறப்பான தேர்ச்சி பெற்றும்,
 வந்துவிடும் உயர் வென்று
 வழிமேல் விழி வைத்தும்,
 உன்றன் பின் சேர்ந்தவர்கள்
 உயர்வு பெற் ரேகி விட...
 இன்னும் நீ இலிகிதராய்
 இருக் கின்றுய் ஏன் நண்பா ?

நீண்டவருட ரெமின்ஸ்

கந்தோரில் பெரிய வரின்
 கார் வந்து நின்ற ஏடன்
 முண்டியடித் தோடி,
 முகஸ்துதி நீ செய்யவில்லை !
 உண்மை, உழைப்பு
 ஊக்கம் இவை யெல்லாம்
 கொண்டு வரும் உயர்வையென
 குறிபார்த்து நீ இருந்தாய் .. !

இன்னும் நீ இலிகிதராய்
 இருக் கிள்ளுய் ஏன் நண்பா !

வந்தவரை யெல்லாம்
 வாழ்த்தி வர வேற்று
 பந்தம் பிடித்து
 பதவி பெற முந்துகிற
 இந்தச் சமூகத்தில்
 இனியவனே நீ மட்டும்
 ஒன்றும் புரியாது
 உட்கார்ந் திருப்பதனால் ..

இன்னும் நீ இலிகிதராய்
 இருக் கிள்ளுய் ஏன் நண்பா .. ?

தலைவரே பேசுங்கள் ... !

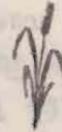
வாருங்கள் ஜயாவே, வந்தனங்கள் வரவேற்றோம்!
 ஊருக்குள் உங்களுக்காய்
 ஒருபெரிய மேடையினை
 சோடித்து வைத்துள்ளோம், சொற்பொழிவை
 நிகழ்த்துங்கள் !
 வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளும் வேறில்லை,
 விளாசங்கள் !

முன்னேர்கள் செய்த முழுப்பிழையா விவ்வுரில்
 முன்னேற்ற மிலை யென்றே
 முழங்குங்கள் முடியுமட்டும்;
 தன்னலமே கருதாது, தான்சேவை செய்திடவே
 என்னி எழுந்துளாய் இனிதே உரையுங்கள் !

கட்டிடங்கள் கட்டும் கரிசனையே உண் டென்றும்
 பட்டினமாய் இவ்வுரைப் பரிணமிக்கச் செய்கின்ற
 திட்டங்கள் உண்டென்றும் திறமாய் உரையுங்கள் !
 தட்டுகிறோம் கை நாங்கள் !
 தலைவரே தொடருங்கள் ! !

எப்படியும் பேசுங்கள் இளியவரே உங்களது
 பக்கத்தில் நாமுள்ளோம்,
 பார்த் தெமக்கும் உதவுங்கள்
 மக்களினிப் பற்றி மனதில் அலட்டாது
 எப்பொழுதும் போல இனிதாகப் பேசுங்கள்

களைகள் அகற்ற !

கண்ணே... கதீஜா எங்கு செல்கிறுய்
களை பிடுங்கவா கழனி செல்கிறுய் .. ?
உன்னை யொத்த வயதுள குமர்கள்
உழைக்கச் செல்லல் இகழ்ச்சி இவ்வுரில்
என்றபோதும் எதை நீ செய்வாய் ?
எத்தனை நாள்தான் பொறுத்துக் கொள்வாய் ?
இன்று நீயாய் எடுத்த முடிவு
ஏற்றதே அன்பே சென்று வருக !

தந்தை தினமும் இருமி, இருமித்
தின்னையில் படுத்த படுக்கையி லுள்ளார்,
தங்கைகள் ஜந்தும் உடுக்க நல்ல
தாவணி கேட்டுத் தினமழு கின்றூர்
உங்றன் தாயோ அடுப்பில் பூளை
உறங்கும் நிலையை எண்ணி மாய்கிறுள்
இந்த நிலையில் எதைநீ செய்வாய்
எடுத்தாய் முடிவு ஏற்றதே செல்க !

கண்ணே கதீஜா எங்கு செல்கிறுய்
களை பிடுங்கவா கழனி செல்கிறுய் !

நித்தம் வயலில் நின்று கருக
நிமிர்ந்த முதுகு வளைந்து கணச்
செக்கு மாடாய் உனது தந்தை
தினமும் முன்பு உழைத்தவ ரன்றே ?
இப்பொழு தன்னார் எதைத்தான் கண்டார் ?
இருமலைத் தவிர எதைத்தான் பெற்றுர் ?
சொத்துடை யோர்கள் சுகம்பெற வென்று
சேயிதழை ! அவர் நிதமும் உழைத்தார் !

உன்றன் தந்தை உழைத்த போதும்
உண்ண ஒன்றும் இல்லா ரானார்
இன்று அவர்க்கு மருந்தும் வாங்க
ஏதும் இல்லா நிகையின ரானார்.
உன்றன் தந்தை உழைத்த ‘போடி’
இரண்டு ‘லொரி’ க்கு உரித்துள ரானார்.
இந்த நிலை ஏன் ? ஏ.. என் கண்ணே !
என்னிப் பார்ந்தீ எல்லாம் விளங்கும் !!
கண்ணே கதீஜா எங்கு செல்கிறுய்
களை பிடுங்கவா கழனி செல்கிறுய் ?

சென்று வருக ! சென்று வருக !
சேயிதழை நீ சென்று வருக !
இந்தச் சமுகத் திடையுள களைகள்
எல்லாம் களையவும் நீவர வேண்டும்
இந்த யுகத்தின் இருள்கள் இறக்க
இனாறே நாங்கள் துணிந்தெழு வேண்டும்,
உங்கள் மாதர் படைவர வேண்டும்
எங்க னோடு இனைந் தெழு வேண்டும் !

பிரசவ வேதனை

எங்களைப் பிரசவித்து விட்ட
எங்கள் தாய்மார் களே !
எங்களை,
எங்கள் பாதையில் செல்ல விடுங்கள் !

உங்களால் பிரசவ மான
உங்கள் குழந்தைகள் ஓன்று
நாங்கள் ... ,
புதிய யுக மெனும்
சிறந்த முழந் தையைப்
பிரசவிக்கவே வேதனை அடைகிறோம் !

எங்களைப் பிரசவித்து விட்ட
எங்கள் தாய்மார் களே !
எங்களைப் பிரச விக்க
நீங்கள் அடைந்த வேதனைக் குள்ளும்,
நீங்கள் கண்ட மகிழ்வினை,
நாங்கள் எங்கள் பிரசவத்தில்
கண்டு கொள்கிறோம் !

எனவே,
எங்களைப் பிரசவித்து விட்ட
எங்கள் தாய் மார்களே !
எங்களை
எங்கள் பாதையில் செல்ல விடுங்கள் !

நடிப்பு .

பாட ஓரு சந்தர்ப்பம்
கிழவியுமே பாடுகிறோன் !
நீதி நெறி புகட்டி
நேர்மை யெனக் கூவுகிறோன் !
போதி மரத் தழியில்
புத்த னெணப் பேசுகிறோன் !

இன மென்றும் மத மென்றும்
ஏதும் பிரி வினைகள்
தனக் கிள்லை யென்றே
தம்பட்ட மடிக்கின்றோன் !
மனத்துள் இருள், அதனால்
நடக்கும் கதை வேறு ;

கைதட்டி ஆர்ப் பரித்து
கிழவியை யே மகிழ் வித்து,
செய்ய வள்ள காரியத்தை
சிறப்பாகச் செய் விக்க
பொய்யான மனதுடனே
பூசி மெழுகு வதை
மெய்யென்று நம்பி இவள்
மேடையிலே பாடுகிறோன்

பாட ஒரு சந்தர்ப்பம்
கிழவியுமே பாடுகிறோன் !
ஆடிக் கறப்ப தற்கு
ஆம் இதுவே சந்தர்ப்பம் ,
அதனால் சனங்க ஞந்தான்
அழகாக ஆடுகிறோர் !

பாடுபவள் பதவியினைப்
பற்றிப் பிடித் திருக்கப்
பாடுபட்டே தன் சூரியைப்
பலகுரவில் மாற்றி இங்கே
பாடல் இசைக் கிணறுங் !
பக்க இசை வழங்கி,
ஆடும் சனங்க ளௌலாம்
எப்படியும் ஏதேனும்
இவனுடைய காலத்தில்
பெற்றுவிட வேண்டு மெனும்
பேரவாக் கொண்டிங்கே
அழகாக ஆடுகிறோர் .
ஆம்
அனைக்கும் நடிப்பே தன் !

இவனேரு பொதுமகன்

நாலா பக்கமும்
கடலாய்ச் சூழ்ந்துள
இவங்கைத் தீவில்
இவனேரு பொது மகன்... !

படுக்கும் போதில்
பயங்கர மாக,
கனவுகள் போல
ஏதோ இவனைச் சூழ்ந்துள தாக
கடலா... ?
என்ன நடக்குமோ?
எழும்பி இருக்கவும் அச்சம் போல !
வழியில் நடந்து போவது கூட
பிழையாய்ப் போகலாம் !
இவனுக்கே அது தெரியா திருப்பினும்
இவனேர் பெரிய தலைவனுகி,
இறந்து கிடக்கலாம் !

இவனுக் கெண்ணிரூரு கருத்து
இருக்கலாம் !
ஆயினும்

எதனைச் சொல்லாம் ?
 ஏறாச் சொன்னால்
 எருதுக்குக் கோபம்
 இறங்கச் சொன்னால் ...

எந்தக் கருத்தை
 எப்படிச் சொல்ல வாம் ?
 எது சரி ? எது பிழை ?
 இவர் யார்... ? அவர் யார்... ?
 அந்தக் கருத்து,
 எந்தத் தண்டனைக்
 கோவைப் பிரிவில் அடங்கி,
 இவனைத் தண்டனை செய்யுமோ ?
 ‘அடிப்படை மனித உரிமை’
 அப்படி யொன்று இருக்கிற தாக்கும் ?

பிறந்த தீவில் ..
 இனந் தெரியாத பேதியோடு,
 எந்த முகங்கள்
 உறவு முகங்கள்... ?
 அந்நிய முகங்கள்
 எந்த முகங்கள் ?
 நாலா பக்கமும்
 கடலாய்ச் சூழ்ந்துள
 இலங்கைத் தீவில்
 இவனைரு பொது மகன் !

சிரி மகளே !

சின்ன மகளே நீ சிரிக்க வேண்டுமென
என்னி எழுந் துள்ளோம்
இனிந் அழ வேண்டாம் !
வெறும் முலையைச் சப்பி ‘வீ’ லென அலருதே !
பொறு மகளே பால் சரக்கும்
புதிய புன்றாக !

வெள்ளாமை வட்டைக்குள் வியர்வை
இரைத் திரைத்தே
பொல்லாத போடிக்காய் புழுவாய்த்
துடித் துழைத்தோம் !
உன் அப்பா , அவரோடு
உன்னுடைய தாய் நானும்
இன்பம் வருமென்று இணைந்து உழைத்தேனே !

என்னபயன், என்னபயன் ஏதுமிலீ எங்களுக்கு
சும்மா இஞ்ச் தெவரோ சுகம் கான... ,
நாம் தேயந்தோம் !
உண்ண உணவிலை , ஒம் உனக்குங் பாவில்லை நடு
என்ன பயன்... ? இஃதெல்லாம்
எங்கள் விதி யென்றிருந்தோம் !
இந்த ‘விதி’ மாற்றிடவும்
இப்போது புதிய வழி
ஒன்று இருப்பதலை உணர்ந்தோம் !
சிரி மகளே !

உண்மை

வழி

நடந்திடுகே !

ஏழழக் கவிஞர் எனக்கு மகனுக
வாழப் பிறந்தவனே !

வாழிங் கமர்ந் திடுகே !

மனிதனுய் நீயிந்த மாநிலத்தே வாழ்ந்திடவே
இனிநான் சொல்வதனை எடுத்து நடமகனே !

நீதி, நியாயம் நேர்மைவழி நீசெல்வாய் !

சாதித் திமிரோரின் சண்டைக்குள் முழ்காதே !

ஆதிப் படைப்பில் அனைவரும் சமமென்று

ஒதி உணர்ந்த உண்மைவழி நடந்திடுக !

இனத்தால் மக்களினை இனிந் பிரிக்காதே !

பணத்தால் உயர்ந்தவரைப்

பெரியவ ரென்றென்றைதே !

குணத்தால் உயர்ந்து, குணக்குன்று ஆனவரை
மனத்தால் உயர்ந்தவரை மதித்துநீ நடமகனே !

எழுத் திருநாட்டில் இனியவனே நீ பிறந்தாய்

வாழுத் தகுந்த வளமான மன்னிதலில்

நானும் பொழுதும் நன்றாக நீயுமூத்தால்

காலையினாஞ் துரியனுய் கண்மனியே வாழ்வதையும் !

நாங்கள்

புதிய பறவைகள்

வானிற் பறத்து,
பாட்ட திரியும்
'பழைய பறவைகள்' நாங்க ளஸ்ஸ;
நாங்கள்
புதிய பறவைக ளாகும்.

நாங்கள்

இந்த யுகத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகள்
இந்த யுகத்தின் இழிச் சொழுக்குகள்
என்பவை கண்டு சினந்தவ ராதலால்
இந்தப் புனியில் இவற்றை யொழிக்க,
நடந்தும், ஓடியும்
இன்னும் சொன்னால்
"பறந்தே" நாங்கள் செயற்படப் போகிறோம்

இந்த யுகத்தின் திருங்கள் இறக்க...
எங்கும் இனிய வசந்தம் பிறக்க
நொந்த முதுகை நிமிர்ந்திட வைக்க
எங்கள் உழைப்பை எருவாய்க் கொடுத்து
என்றும் இனிய கீதமி சைக்கும்
'புதிய பறவைகள்' நாங்களாகும்.

சிவப்புக் கோடு

விடிந்து விட்டது,
வெளிக்கிட வேண்டுமே !

இல்லத் தரசியே
இங்குவா ! இப்படி,
பிள்ளையைக் கொண்டு வா;
முத்தம் கொடுத்திட !

கன்னம் இங்கே
காத்திருக் கிணறது
இன்னுமோர் முத்தம்
எனக்கிடு 'இச்' சென !

வேலைக் கென்று நான்
வெளிக் கிடப் போகிறேன்.
போருக் கென்று
புறப்படல் போலது !

அதடயாள அட்டை
அதனையும் கொண்டு வா,
தட்டகள் பற்பல
தாண்டிட வேண்டுமே !

செல்லும் வழியில் ஓகவி கூப்புகள்
அதிரடி, எதிரடி
எதிரெதிர் கொன்றுமோ... ?
அதில்தில் பட்டநாம்
இறையடி செல்வதோ... ?

கொண்டு வா இப்படி
கோப்பியைக் குடிக்கிறேன்
சென்று முடிக்குமோ ?
செல்கிற வாகனம் ?

சாதனை புரிந்த
வீரனும் நானும்
காரியா வயம்
போய் அடை வேணே ?

காரியா வயப்
பாடுகளைத் தாண்ட,
நேரம் ஒன்பதைத்
தாண்டி எங்கும்
சிவப்புக் கோடு
‘சிக்னல்’ செய்யுமோ ?

- எழுவான் கதிர்கள் 1986 டிசம்பர் -

-மஹாபிரசுரம் சிந்தாயணி 17-05-1987 -

சுதந்திரவாதி

என்னை நீங்கள் எழுத விடாது
எனது கைகளை கட்டி விடுங்கள்.

எரிகிற பிரச்சனை எதனைப் பற்றியும்
எழுத என்னை அனுமதி யாதீர்
எனது சமுகம், எனது இனம்,
எனது மக்களின் எழுச்சி யென்று
ஏதும் எழுத அனுமதி யாதீர் !

என்னை நீங்கள் தாலாட்டுங்கள்,
எல்லாம் மறந்து உறங்கிப் போகிறேன் !

எனது கைகளை அவிழ்க்கும் போது
வேதனை மிக்க மக்களை விட்டு
காதலை மட்டும் பாடிக் களிக்கிறேன்
என்னை நீங்கள் பாராட்டு வீர்கள் !
எனக்கோர் பரிசு பதக்கம் தருவீர் !
என்னை நீங்கள் உலகக் கவிஞராய்
அங்கி கரிப்பீர் !

ஏனெனவில்

மனச் சாட்சியினைக் கொள்ளே விட்டு
மக்களை எல்லாம் மறந்தே விட்டு
கற்பனைக் கோட்டையுள் சுற்றியே வந்து
பாடும் போதும் பாராட்டு நிசமே.

எப்போதும் நீர்,
தற்போதுள்ள எல்லைக் கோட்டை
தாண்ட விடாது பார்த்துக் கொள்ளீர் ..?
நீங்கள்

சுதந்திர வாதிகள்க்கு?

- அம்பாரை மாவட்ட மக்கள் கொங்கிரஸின்
அல் பஜூர் 1984 செப்ரம்பர் -

- மீன்பிரசரம்: தூது -

புயலும்

வெள்ளமும்.

வானம், கண்ணீர் மழையினைப் பொழிந்தது,
இடையிடை 'கர, கர' இருமல்
முழுக்க மாய்க் கேட்டது.

பாடு பட்டு, பட்டினி கிடந்து
வளர்த்த பயிர்களோ,
வெள்ளம் வந்து முக்காட்டது,
நாணிக் கோணி, தலைகளைக் கவிழ்த்து
நின்ற பயிர்களும்,
முக்காடு டிற்குள் மூர்ச்சை யாக்ன.

கிழுக் கில் ...
காற்றெரு ஆட்டம் ஆடிய பின்னர்
மழை ஒரு பாட்டம் பாடிப் பார்த்தது.
எத்தனை பக்கப் பயழுறுத்தல்கள் ... !

காற்றும், மழையும் ஆடிப் பாடமுன்
வயலும் மலையும் எமக்கே என்று
வந்தெரு கோஷ்டி ஆடிச் சென்றது
“கண்டிய நடனம்”!

குரையைப் பிய்த்தே கொடுப்பவன் கொடுத்தாள்
குடிசைச் சுவர்கள் கரைந்து போயின.

வெள்ளம், நிவாரணம், வானைவி அவற்கள்
விரைகிற ஜீப்புகள் பெரியவர் தலைவர்கள்
மழு ஒரு பாட்டம் பாடிப் பார்க்க
மன்னவர், பெரியவர் அனைவரும் ஆடினர் !

கடலும் ஒருமுறை கணைத்துப் பார்த்தது
அழுக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டதாம்
மழு ஒரு பாட்டம் பாடிப் பார்த்தது.
பொத்தல் பொத்தலாய் இருந்த கூரைகள்
'பொத்துப் பொத்' தென விழுந்து போயினா.

கூரையைப் பிய்த்தே கொடுப்பவன் கொடுத்தான்
நிறைகிற இடங்கள் நிறைந்து கொண்டிருந்தன
நாலுநாள் தின்றவன் நடுத்தருவில் தான்!
மழு
வெள்ளமாய்ப் பாய்ந்து
பள்ளத்தைத் தாக்கவும்
நிவாரண மலைகள்
மூட்டையாய்ச் சேர்ந்து
மேட்டையே நோக்கின.

சிழுக்கில்
காற்றெரு ஆட்டம் ஆடிய பின்னர்
மழு ஒரு பாட்டம் பாடிப் பார்த்தது !

காரிகையே நீயே சொல்!

காலையிலே கந்தோர் கருமங்களைப் பார்க்க
வேலைக்குச் செல்லும் வேளையின்று பிந்துகிற
காரணத்தை எழுத்தில் தாருமெனக் கேட்பவர்க்கு
காரணமாய் என்ன சொல்வேன்? காரிகையே நீயே சொல்?

பத்து மாதங்கள் பத்திரியாய்ச் சுமந்திருந்த
பத்திரியைப் பெற்றெடுத்த பொறுப்பான நோக்காட்டில்
சற்றே நீபிரிந்து தவியாக இருப்பதனால்
இப்பொழுது பிந்துகிறேன், என்றிவர்க்குக் கூறுவதா?

சின்ன மகளாரைச் சிராட்டி வளர்ப்பதிலே
கண்ணேய நீ மிகுந்த கருத்தாய் இருப்பதனால்
என்னாக கவனிக்க ஏற்படுமுன் தாமதத்தால்
இன்றுவரப் பிந்துகிறேன் என்றெழுதிக் கொடுத்திடவா?

இனிய மகளார் எழும்புகின்ற போதெல்லாம்
தவியாகக் கண்ணிழித்து, தாலாட்டிக் குழந்தைக்குக்
கவனிவாகப் பாலுட்டி, கதைத்துக் கதைகேட்டுப்
பணிவிட்டகள் செய்வதெனிப் பிந்தவைத்த தென்றிடவா?

விடியவுமே வந்து வேளைக் கெழுப்புகிற
குடியுங்கள் கோப்பியெனக் கொண்டுவந்து தருகின்ற
குளியுங்கள் இனியென்றே குனிந்தென்னைத்தொட்டெடுமுப்பும்
கிளியின்று பிந்துவதால் தாமதித்தேன் என்றிடவா?

ஆடைத்தீரை ஒழுங்காக அழகாக அடுக்குகிற
போடாரு நல்ல புத்தாடை தேர்ந்து தரும்
சேடிப்புரு இன்று சணங்குகிற காரணத்தால்
ஓடிவரப் பிந்துகிறேன் ஒருநிமிடம் என்றிடவா?

நெருப்பு

விரண்மூலம்

வானம் இடுந்து
விழுந்தது போல்
பெரும் முழக்கம்,
பேரிரச்சல், பெரும் மழைதான் !

கூரை இறந்து,
கொட்டும் மழை யெல்லாம்
நேரே புகுந்து, மன்ன
திண்ணீன கரைத்து
போருய் ஒடும் பொழுது,
ஓர் முளையிலே -
கூதலினால் கொடுகிக் கிடந்தபடி,
சின்ன யகள் கேட்டான்
“ உம்மா கூதல் ஊ... ஊ...
ஓரு துணி தா ”
என் மனைவி அதற்கேதோ
இசைத்தான் !
அங்கினானு காதுகளை
நீட்டுகிறேன் !

“ மெத்த மெத்தப் போர்த்து வேர்க்கு
மெத்தக் மடி கூதல்
“ இத்த ” துணியும் இல்லா தோர்க்கு
இல்லையடி கூதல் ”

நெஞ்சில் நெருப் பெரிந்து
கண்ணில் நீராகிக்
கசிந்து வடிகிறது.

- திருப்பம் இந்திய இதழ் 1977 களில் -

மரணம்

புஷ்பம்

விடியவில்லை இன்னும்
வெளியே இருள் காடு !
வினாடி தவறுது .

வேளோக் கொலி யெழுப்பும்
அந்தக் குரல் இன்னும்
அழைப்பு வீடுக்க வில்லை !

ஸமப்ஹுமடைய நேரந் தொடங்கி
பத்து நிமிடங்கள்
பறந்தோடிச் சென்ற பின்னும்
அந்தக் குரல் -

‘அல்லாஹு அக்பர்’ என
எம்மை அழைக்கின்ற
இதமான அவ்வோசை
இன்னும் தான் கேட்க வில்லை !

“அல்லாஹு அக்பர்” ...
இதுவோர் புதிய குரல் !
இத்தனை நாள் எம்மை
இதமாய் அழைத்த குரல்
நீச்சயமாய் இதுவல்ல...,
இதுவோர் புதிய குரல் !

ஸமப்ஹும தொழிப் போகின்றேன்.
பாங்கோத வென்றே
பள்ளிக்கு வந்த வர்தான்
முத்தினேர் அங்கே,
மெளத்தாகிப் போராம் !
இன்னு வில்லாஹி வழின்னு
இலைஹி ராஜிஹன்.

எத்தனையோ மையத்தைக்
குளிப்பாட்டிக் கபனிட்டு ப்ரதிஸ்ரூப_ந
மையத்துக் கென்றே
மார்க்கத்தில் சொன்ன,
அத்தனையும் செய்த
அவர் இன்று மையத்தா... ?

அல்லாஹ் பெரியவனே,
அனைத்தும் அவன் கையில் ?
யாரை எவ்வி டத்தில்
என்றவனைக் கேட்பார் யார் ?
மரணத்தை நினையாதோர்
மானிலத்தில் பலருண்டு,
மரணத்தைத் தழுவாதோர்
மானிலத்தில் யாருண்டு ?

முஅத்தினர் மெளத்தானார் !
இந்த உலகிற்கு இவர்
எதையும் சேர்க்க வில்லை
இதனுலே -
போடியார் வீட்டு மெளத்துக்கு
வந்தது போல
ஆள்கூடி வரவில்லை
அநேகம் பேர் இருக்கவில்லை !

இறைவா பெரியவன் நீ !
எல்லாம் அறிந்தவன் நீ !
எந்த உல கிற்கு
இவர் சேர்க்கது வைத்தாரோ
அந்த உலகில
அவரை நீ வாழுவைப்பாய்
உன்றன் கிருபைக்கே
உளமுருகி நிற்கின்றோம் !

ஓ... பாலஸ்தீனப் போராளிகளே !

உங்களை எண்ணிக் கவலைப் படலாம்,
உங்களுக் காகக் கள்ளீர் வடிக்கலாம்,
உங்களுக் காய் ஓர்கவிதை இசைக்கலாம் !
ஓ... பாலஸ்தீனப் போராளிகளே !

இங்கிருந்தே நாம் எது செய்தாலும்
உங்களுக் கவற்றால் பயனுள் தாமோ ?

எந்திய கரத்தில் துப்பாக் கியோடு
இன்னெரு கரத்தில் எழுதுகோ லோடு
அந்தக் களத்தில் நின்று கொண்டே
அவ்வப் போதைய நிலைமைகள் உணர்ந்து,
எழுதிக் குவிக்க எத்தனை பேருளர் ... ?
எழுதும் அந்தக் கவிதையை விடவா
எங்கள் கவிதைகள் உமக்குத் தேவை ... ?

மஹ்முட் தர்லீஸ், பெளசி அல் அஸ்மர்
றவிட் ஹுலசென், தென்பீக் கையத்
இவர்களை விடவா ? இவர்களை விடநாம்
எது சொலப் போகிறோம் ?
அவர்கள் கவிஞர்கள் -
“ சித்தர்கள் மத்தியில் இருந்தே மீண்டு
புரட்சி வெடிக்கும் ஏரிமலை யாகிய ”
கவிஞர்கள் அவர்கள் !
அவர்தம் கவிதைகள் உயிரித்துடிப் பானவை,
அவர்தம் கவிதையில் யதார்த்தம் இருக்கும் !

போரில் நின்று கொண்டே அவர்கள்
புரட்சி வெடிக்கப் பாடும் போதில்
நேரடியாக நடப் பதைப் பார்த்து,
எரிமலை யாகக் குழந்தும் போதில்
பீறிடு கின்ற வகைவகை உணர்ச்சி யெம்
பாடல் களிலும் பாய்ந்து வருமா ?

அந்தக் கவிதைகள் உயிர்த் துடிப்பானவை.
அந்தக் கவிதைகள் நிதர்சன மானவை.
எங்கள் கவிதைகள் அருட்டுணர் வானவை !
எங்கோ இருந்துநாம் கேள்விப் படுபவை !

சோக தேம் நாங்கள் இசைக்கலாம்,
தூர இருந்து ஒப்பாரி வைக்கலாம்,
ஆக இவையே எமக்குத் தெரிந்தவை,
ஆனதால் இவை உமக்குக் தேவையா ?

“என் இதயத்தின் குருதி கவிதை” என்றிடும்
“என் ரொட்டியின் உப்பே கவிதை” என்றிடும்
“கண்களின் திரவமே கவிதை” என்றிடும்
உங்கள் கவிஞர்கள் இருக்கும் வரையில்
எங்கள் கவிதைகள் உமக்குத் தேவையா ?

கத்தி முளையால், கைகளின் நகத்தால்
கண் இமைகளால் கவிதை எழுதிடும்
உத்தமக் கவிஞர்கள் உமக்குள் இருக்கையில்
எங்கள் கவிதைகள் உமக்குத் தேவையா ?

சிறைச்சாலையில்,
குளிய வறையில், குதிரை ஸாயத்தில்
கைவிலங்கின் வேதனைக் கிடையிலும்
கல்லை வடித்திடும் வல்லவர் இருக்கையில்
எங்கள் கவிதைகள் உமக்குத் தேவையா ?

மானசீக உணர்வினைக் கொண்டு நாம்
தார்மீக வரிகளைப் பாடுவோம்
ஆனதால்இவை உமக்குத் தேவையா?

“துயரம் எங்களை ஆடவர் ஆக்கிற்று
தூக்கி எழுந்தோம் துப்பாக்கியை நாம் ”
ஆக்கிர மிப்பாளரை எதிர்க்கத் துணிந்தோம்
ஆனதால் இனி எதுஎது நேரினும்
வானமே எம்மில் இடிந்து வீழினும்
எமது பாதை இதுவெனக் கூறிடும்
வீர மக்களே பாலஸ் தினரே!

“ ஒருசாண் நிலமோ, ஓவிவ மரமோ
ஒரு நூலகமோ ஒருசிறு நினைவோ
இருக்கும் வரையில் எம்பணி தொடரும் ”
என்று சொல்கிற வீர மக்களே... !
உங்களிடம் போய்
உணர்ச்சிப் பாடல்கள்
நாங்கள் இசைப்பதா?

ஆண்டாண் டாகப் பயிர் செய்த எம்நிலம்
அபகரிக்கப் பட்ட போதிலும்,
தூங்கியே இருந்த துணிச்ச லிலாதநாம்
ஏங்கி, ஏங்கியோர் மூலையில் ஓளித்தநாம்
எப்படியோர் புதுப் பாடலைப் பாடலாம்!

எங்களுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு தான்
எழுத்துச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம் !
இந்தச் சுதந்திர எல்லைக் கோட்டினுள்
தார்மீக வரிகளைப் பாடியே
தாட்களை நாம் நிரப்பி வைக்கலாம் ?
இந்தப் பாடல் உமக்குத் தேவையா?

சியோவிலக் கொடுமையால் சீரழி படுகிற
பாலஸ்தீனப் போராளிகளே !

என்னென்ய வளத்தையும் அரேபி யாவையும்
என்னியா நீங்கள் போரிடத் துணிந்தீர்?

மார்கிரட் தட்சரை மயல்லிழி யென்றும்
மாம்பழும் இரு கண்ணக ளென்றும்
இதழ்களில் சுரப்பது ‘உவவனே’ யென்றும்
காமப் பாடல்கள் இசைத்திடு கிளற
குபேர அரேபிய மன்னி கணக்கு; உம்
தியாக உணர்வுகள் தெரிந்திடக் கூடுமா?

இழந்த நாட்டை மீட்டிட என்னி
இழந்த உயிர்கள் எத்தனை இதுவரை !
ஐ. நா. கூட பொழுமையாய்ப் போஸ்து
ஏகாதி பத்திய அமெரிக் காவின்
எதேச் சாதிகாரம் ‘வீட்டோ’ செய்தது.

எட்டுத் திக்கும் பிரிந்து சென்றுள
இனிய தோழரே ! போராளி களே
பத்து யுத்தம் ஞாபகம் வரட்டும்
படைபலம் டாங்கிகள் இருக்கலா மவர்க்கு,
நிச்சயம் ஒருநாள் வெற்றி உமக்கே !
சமயன் தோற்றதாய் வரலா றில்லை,
இயங்குக் தொடர்ந்து,
இறுதியில் வெற்றி
இயங்குக் கூமக்கே !

- அம்பாலை மாவட்ட மக்கள் கோங்கல்
01-09-1982 ல் அக்கறைப் பற்றில் நடத்திய பாஸ்ஸ்
தீணப் பாவாங்கில் பாடிய கவிதை -

நிமிர்ந்து எழுகின்றேன் !

பட்டனி யாய்க் கிடந்து
 பகலிரவாய் உழைத்த தனுல்
 கிட்டிவிட்ட ‘பார்ச லினை’ க்
 கொட்டிலுக்கே கொண்டு வந்து
 பெற்று விட்ட என்றன்
 பிள்ளைகளுக் களித்து விட்டு
 கொட்டி லுக்குள் நானும்
 குறுகிப் படுக் கின்றேன்
 விட்டி உதா முட்டை,
 விரைந்து கடிக் கிறது... !
 எப்பொ முதும் போல
 இரத்தம் குடிக் கிறது,
 எப்பொ முதும் கடித்து
 இம்சைப் படுத்து வதா .. ?
 இப்படியே விட்டு வைத்தால்
 இதற்கோர் முடிவி ஓயா ?
 நித்திரையை விட்டும்
 நிமிர்ந்து எழு கின்றேன் !

விழலுக்கு நீரிறைத்து..

“ விழலுக்கு நீரிறைத்து மாய மாட்டோம்,
 வேதனைகள் தீர்க்காது ஓய மாட்டோம்,
 விழித்து விட்டோம், இனியும் நாம் வாய், வாயில்
 வழி தவறி வீழ மாட்டோம்,
 புரியாத புதி ரெல்லாம் புரிந்த தாலே
 புறப் பட்டோம், ஆகையினால்
 சரித்திரத்தை மாற்றிவிடத் தயங்க மாட்டோம்!
 சமத்து வத்தைக் காணுது சோர மாட்டோம்
 உலக்கை யராய் எமை மதித்து
 உதைத்த காலம், ஓடோடிப் போக..
 இளங்காலைச் சூரியாய் எழுந்தே விட்டோம்;
 இனி இருள்கள் இறந்து படும்,
 வெற்றி காண்போம் !

இப்படியாய்ச் சபத மிடும்
 புதிய சமுதாயம்
 இந்த மண்டலத்தில்
 எழுந்து வரக் காண்கின்றேம் !
 ஊரோடிக் கடலோடி
 உழைத்த வர்கள்,
 உழைத்த துழைத்துக் களைத்தவர்கள்,
 இழைத்த வர்கள்,
 ஊரோடிக் கடலோடி,
 உழைத்த தனுல், சிலபேரை
 காரோட விட்ட வர்கள்

நாடாள வைத்த வர்கள்
சேரிகளில் அமுந்திச்
சேற்றுள் புதைந்த வர்கள்
ஆப்பொழுது-

சீராகச் சிந்தையினைக்
கூராக்கி விட்ட தனுல்
வீருர்த்து, அதோ
விரைந்து வரக் காண்கின்றோம்!

‘விழலுக்கு நிரிறைத்து’

குட்டிவிடக் குட்டிவிடக்
குனிந் திருந்து விட்டவர்கள்
பட்டினி யாய்க் கிடந்து
பதறித் துடித்த வர்கள்
புத்தி யில்லை யென்று சிலர்
புறக் கணித்து விட்ட வர்கள்...
திட்ட மிட்டுச் சிலபேரால்
தினம் சுரண்டப் பட்டவர்கள்
இதோ...
வொட்டம் அடக்க வெனக்
கொதித் தெழுந்து விட்டார்கள்
முட்ட றுக்க வென்று
முனைந் தெழுந்து விட்டார்கள்.
அதோ...

‘விழலுக்கு நிரிறைத்து’

ஆலயத்துக் கதவு களும்
அடைத் தொதுக்கப் பட்டவர்கள்,
வாழ்வின்றிச் சில பேரால்
வஞ்சிக்கப் பட்ட வர்கள்

இப்பொழுது
 காலத்தின் கரங்க வினால்
 அரவணக்கப் பட்ட தனுஸ் -
 வாழ்வை, வசந்தத்தை
 காண விழைந் தார்கள்
 நாளையப் புது உலகைத்
 தமதாக்கத் தணிந் தார்கள்
 நீலத் திரைக் கடலாய்
 அன்னுர் இரைகின்றூர் கேளுங்கள்
 ‘விழலுக்கு நீரிறைத்து’ ...

பொன் மயமாம், விடியற்
 பொழுத தொன்றைக் காண்பதற்காய்...
 இந்த மண்ட லத்தின்
 இளைய புதல்வ ரெலாம்
 ஒன்றுகச் சேர்ந் தெழுந்து
 உட்ராகி விட்டார்கள் !

நித்திரையை விட்டும்
 நிமிர்ந் தெழுந்து விட்டவர்கள்
 இத்தலத்தில் விழிப் பாக
 இனிமேல் நடப் பார்கள்
 நிச்சய மாய் .. தொடரும்
 நீண்ட பய ணத்தில்
 புத்துலகப் ‘புதுமை’ப்
 ‘பு’ விரியக் காண்பார்கள்
 சத்திய மாய் இவர்கள்
 சமதர்மப் பூமியினைத் தரிசிப்பா!
 பொன் மயமாம், விடியற்
 பொழுது நிச மிங்கே !

- கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களின் பொன்
 விழாக் கவியரங்கில் பாடிய கவிதை -

- தேசாபிடானி 1974 ஜூன் -

அறுவைச் சிகிச்சை

கறுப்புக் கொடிகளும்,
 உண்ணு விரதமும் ... ,
 பொருத்த மானதா ...
 புதுயுகம் சமைக்க
 பருத்த உடம்புகள்
 பார்த்து ரசிக்க
 கறுப்புக் கொடிகளை
 உயர்த்திப் பிடித்து
 பசியால் நாமா
 வாடவும் வேண்டும் ?
 பிரசவம் ஒன்று
 நிகழ்வதில் தடையெனில்
 அறுவைச் சிகிச்சையே
 அதற்கு வைத்தியம் !

- ஏன் இந்திய இதழின்
இலங்கை மலர் -

சமத்துவம்

வானில்
 காரியுள் ஆடை
 போர்த்திப் படுத்த
 கதிரவன்...
 தூக்கம் விடுத்து
 ஆடை விலக்கி
 எட்டிப் பார்த்தான்...
 பூமியில்-
 மாடியில் எரிந்த
 மின் விளக்குகள்
 அணைக்கப் பட்டன... !
 கோடியில்-
 குடில் களில் எரிந்த
 குப்பி லாம்புகள்
 அணைக்கப் பட்டன !
 ஆயினும்-
 அருணன் எங்கும்
 செங்கதீர் பறப்பி
 சமஞனி தந்தான் !

- சுவடுகள், புதுக் கவிதைத்
 தொகுதி 1975 ஏப்ரல் -

யாழ்தூங்யக

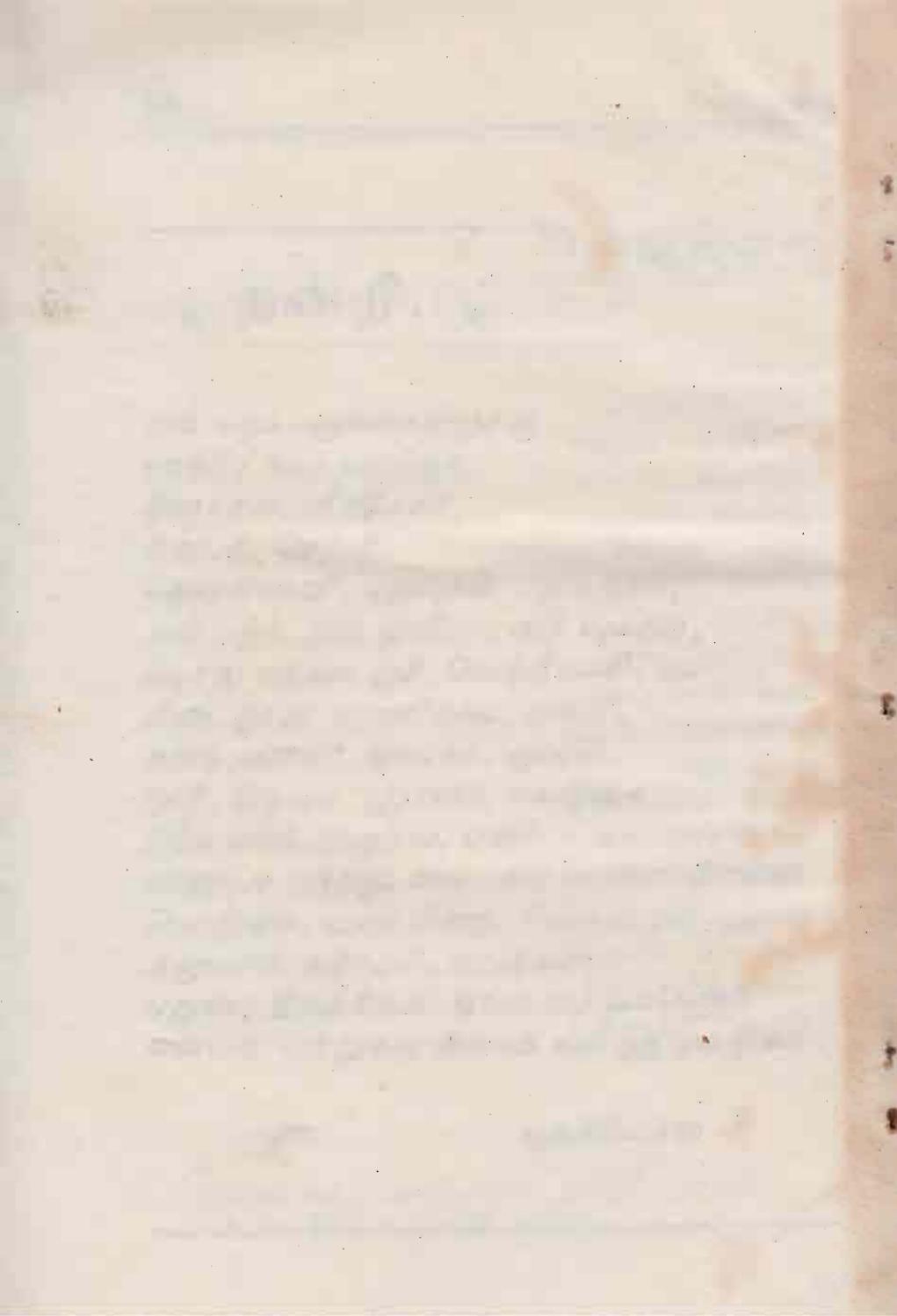
* நன்றி. *

என் பதப் பருக்கைகளுக்கு
ஸாத்திர மாக வாய்த்த,
தினகரன், வீரகேசரி,
தினபதி, செய்தி.

தேசாசிமானி, புதுயுகம், பதுக்குரல்,
அல் பஜர், அல் ஜஸ்ரா, அலி யுக்தன்,
பொது மக்கள் பூமி, வெற்றிமணி, மலர்,
மினு, தூது, மாணிக்கம், அக்னி,
களம், களனி, தாயகம், குமரன்,
ஒளி, இதயம், பூபாளம், மல்லிகை
செம் மலர், திருப்பம், ஏன்?
மானுடம் புத்தது, வைகறை வானம், ரீஸான்
பொறிகள், யாழ் ரீறை, சீறைத்தேன்
எழுவான் கதிர்கள், சுவடுகள், என்ன
புதுமை இலச்கியம், இலங்கை வானெனி
என்பன வற்றுக்கு இதயம் கணிந்த நன்றிகள்.

- ஆக்கியோன -

கல்முனைப் பிரதேச கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் மற்றுமொரு மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்த காலம் 1970 எண்ணாம். இக்கால கட்டத்தில் எழுத்துவகப் பிரவேசம் பெற்றவர்களுள் 'புதிய பறவைகள்' கவிதா வட்டத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் முக்கியமான வர்கள். என்பது கணிப்பார்களு கணது கணிப்பு: காத்திரமான கவிதைகளைப் படைத்த இம் முதன்மைக் கவிஞர்களுள் மிக முக்கியமான ஒருவர் கவிஞர் பாலமுனை பாறூக் அவர்கள்.

அகில இலங்கை ரீதியாகவும், மாவட்ட ரீதியாகவும் நடந்த பல கவிதைப் போட்டிகளில் இவர் பரிசு பெற்றுள்ளார். தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் 1976ம் ஆண்டு நடத்திய கவிதைப் போட்டிக்கான முதல் பரிசை யாழி வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் அதே மன்றம் 1981ம் ஆண்டு நடத்திய கவிதைப் போட்டிக்கான இரண்டாம் பரிசை கொழும்பு ரேய்ல் கல்லூரியிலும் இவர் பெற்றுர். வா. பெருவுடி, மேடைக் கவியரங்குகளில் இவர் பதித்த முத்திரைகளை இலக்கிய உலகம் நினைவில் வைத்திருக்கின்றது.

மனித மன வளர்ச்சிக்காகவும், சமூக எழுச்சிக்காகவும் தன் இலக்கிய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் இவர் சமூக சேவை செய்வதில் முழு இன்பம் காண்பவர் பர்லமூனைக் கிராமோதய சபையின் ஏக மனதான தலைவராக கடந்த மூன்றாண்டுகளாகச் சேவை செய்து வரும் கவிஞர், அம்பர்ரை மாவட்ட மக்கள் கொங்ரஸின் பால முனை அமைப்பின் பொதுச் செயலாளராக இருந்து ஆற்றிய பொதுப்பணியில் வீணாந்த பொதுசன நூல்கம்: இவரது அயராத பொதுச்சேவைக்கு நல்ல சான்று. இலங்கை இல்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியக நம்பிக்கையாளர் சபை உறுப்பினராகவும், கல்முனை எழுத்தாளர் சங்க நிருவாகசபை உறுப்பினராகவும் இலக்கியப் பணிபுரியும் இவருக்கு வயது 34.

தான் பிறந்த ஊர் (பாலமுனை) மீது கொண்ட பற்றினால் தன் பெயருக்கு முன்னால் தன் உணரையும் சேர்த்துக் கொண்ட இவரது இயற்பெயர் முகம்மது லெவ்வை. முகம்மது பாறூக். மட்டும் தக்கிய கல்லூரியின் பழைய மாணவரான இவர் இலங்கை வங்கியில் பணிபுரிகின்றார்.